

புலிகளின் 40 வளங்களை
 முக்கிய முகாம்கள் நிர்மூலம்
 ராதுகாப்புப் படை வட்டாரங்கள் தகவல்

Media Monitor

CENTRE FOR POLICY ALTERNATIVES
 Vol.1 Issue 1 June 1997

மாதிரி விவரம் ஊடக நோக்கு

விவரம் விவரம் விவரம் விவரம்
 மார்ச்சு 1, கலாசா 1
 சூன் 1997
 மாற்றுக் கொள்கைகள் நிலையம்
 மலர் 1 இதழ் 1
 சூன் 1997

Woman fined Rs 1,500 for shouting in Court
 Terrorists pound Well Oya villages

சென்னை 18 சிபிஐ
சென்னை 50 சிபிஐ
சென்னை 15 சிபிஐ

கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்
கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்
கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்

கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்
கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்
கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்

கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்
கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்
கார்பன்ட்ரின் மனைவி ஊழல்

All rights reserved
© Centre for Policy Alternatives
(CPA)

Material from this publication may be used
with due acknowledgement given to the
CPA

ISBN 955-9537-01-6

For further information contact:

Centre for Policy Alternatives (CPA)
32/3, Flower Road,
Colombo 7.

Tel : 565304 / 074-714461
Fax : 074-714460
E-mail : cpa@sri.lanka.net

June 1997

Contents

	Page
Introduction	2
உட்பிழிழி	3
அறிமுகம்	4
Monitoring of newspapers published in Sri Lanka	5
How "women make the news"	14
Feminism and women's issues in the press	20
இலங்கை இலங்கை இலங்கை இலங்கை இலங்கை	25
இலங்கையில் பிரசுரிக்கப்படும் செய்திப் பத்திரிகைகளைக் கண்காணித்தல்	29
இலங்கையின் தமிழ் செய்தித்தாள்களில் தேசிய இனநெருக்கடி குறித்த செய்திகள்-ஒரு கண்ணோட்டம்	38

Introduction

This newsletter, published as a dialogue among the three major languages spoken in Sri Lanka, is the first fruit of the Media Monitoring Project of the Centre for Policy Alternatives. The project has been sponsored by the Asia Foundation, whose generous support in this pioneering and innovative venture we acknowledge gratefully.

The Media Monitoring Project at the Centre for Policy Alternatives monitors the print and electronic media on an ongoing basis with a specific concentration on the media's reportage of the war, ethnic, gender, environmental and labour issues. The analysis focuses on racism and sexism in the media, describing the ways in which reportage of the war and ethnic issues hinders the progress of non-violent conflict resolution, outlining the methods and consequences of gender stereotyping, and examining the manner in which environmental and "labour" issues are presented in the newspapers and magazines, radio and television in all three languages in Sri Lanka.

The Media Monitoring Project will produce two newsletters in its present phase. We hope to continue the newsletter on a quarterly basis thereafter, subject to the availability of funds. The next phase also involves the active participation of community groups who are the direct victims of this racism and sexism, thereby forcing the Media to be accountable to the people themselves. In this first newsletter in the first phase, however, exigencies of time and resources have necessitated that such grassroots interventions remain ad hoc, and that the main focus of the analysis is the depiction of the war and gender issues in the print media.

The Centre for Policy Alternatives (CPA) is an independent and pro-active public policy institute committed to strengthening institution and capacity building for good governance and conflict resolution. A primary objective of the Centre is to intervene in the public policy debate by the formulation and advocacy of policy alternatives for democratic governance and non-violent conflict resolution.

This project and the Media Monitor that it has engendered are interventionist and participatory in nature. We invite our readers to share their views and experiences with us to help improve our contribution. Please pass on your copy to friends so that these issues reach the widest possible audience.

Dr. P. Saravanamuttu
Executive Director
Centre for Policy Alternatives

හැඳින්වීම

ඉංග්‍රීසි, සිංහල, දෙමළ භාෂා තුන අතර සංවාදයක් වශයෙන් පලවන මෙම ලිපි සංග්‍රහය විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රයේ මාධ්‍ය විමර්ශන ව්‍යාපෘතියේ මුල් පලයයි. මෙහිදී මෙම පුරෝගාමී නිර්මාණාත්මක කර්තව්‍යට ආසියා පදනමින් ලැබුණ නොමසුරු අනුග්‍රහයට හෘදයාංගම කෘතඥතාවය පළ කරමු.

විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රයේ මාධ්‍ය විමර්ශන ව්‍යාපෘතිය යුද්ධය, ජනවාර්ගික අරගලය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, පාර්සරික හා කම්කරු ගැටළු ඉලෙක්ට්‍රොනික හා මුද්‍රිත මාධ්‍යවල වාර්තාකරණය පිළිබඳව විශේෂ අවදානයක් සහිතව අඛණ්ඩ පදනමක විමර්ශනයකි. යුද්ධය හා වාර්ගික ගැටළු වාර්තාකරණයේදී යුධමය නොවන ගැටළු නිරාකරණයේ ප්‍රගමනයට හානිකරවූ, සාම්ප්‍රදායික ස්ත්‍රීපුරුෂභාවය පිළිබඳ අදහස් තිවු කරන මාධ්‍යවල ජාතිවාදය, ලිංගවාදය පිළිබඳවත් පාර්සරික හා කම්කරු ප්‍රශ්නත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ජනමාධ්‍ය වලින් භාෂා තුනෙන්ම ඉදිරිපත් කරන ආකාරය මේ ව්‍යාපෘතියේදී අවදානයට ලක් කෙරේ.

මෙම අදියරේදී මාධ්‍ය විමර්ශන ව්‍යාපෘතිය ලිපි සංග්‍රහ දෙකක් පල කිරීමට යන අතර අරමුදල් ලබාගැනීමේ අවස්ථාව අනුව වාර්තා පදනමින් ලිපි සංග්‍රහ පල කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙයි. ඊලඟ අදියරේදී මාධ්‍යයන් විසින් වර්ගවාදයට හා ලිංගවාදයට සෘජුවම ගොදුරු වන ප්‍රජාවන්ගේ කුඩා සමූහ වල ක්‍රියාකාරී සහභාගිත්වයෙන්, ජනතාව කෙරෙහි මාධ්‍යන් වගකීමෙන් කටයුතු කිරීමට පෙළඹවීමක් කෙරෙනු ඇත. සම්පත් හා කාලයේ හිඟකමින් ජවැනි පොදු ජනතාවගේ මැදිහත්වීම මෙවර සිදුනොවුන අතර මුද්‍රිත මාධ්‍යන් වල කාන්තාවන් සම්බන්ධ පුවත් හා යුධ වාර්තාකරණය පිළිබඳව අවදානය යොමු කෙරිණි.

විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය යනු අර්බුද නිරාකරණය හා මනා පාලනය සඳහා ආයතනික ශක්තිමත්භාවය හා හැකියාවන් ගොඩනැගීමෙහි කැපවී ක්‍රියාකරන ස්වාධීන මහජන ආයතනයකි. මේ කේන්ද්‍රයේ මුලික කාර්යභාරය නම් සාමකාමී ලෙස ගැටුම් නිරාකරණය හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනය සඳහා විකල්ප ප්‍රතිපත්ති ගොඩනැගීම හා ප්‍රචාරය මගින් මහජන ප්‍රතිපත්ති සංවාදයට මැදිහත් වීමයි.

මේ ව්‍යාපෘතිය හා මාධ්‍ය විමර්ශනය ක්‍රියාත්මක වන්නේ සහභාගිත්වය හා මැදිහත්වීමේ ස්වභාවයෙනි. අපගේ දායකත්වයේ වැඩි දියුණුව සඳහා අපගේ පාඨකයන්ගේ අදහස්, අත්දැකීම් අපත් සමඟ බෙදා ගැනීමට ආරාධනා කරමු. පුළුල් පාඨක සමාජයකට මේ ගැටළු පිළිබඳ අවදානය යොමු කිරීමට ඔබේ පිටපත මිතුරන් අතරේ අතින් අත යවන්න.

ආචාර්යය පී. සරවනමුත්තු

විධායක අධ්‍යක්ෂක

විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය

செய்தி மடல் அறிமுகம்

வணக்கம்

இலங்கையில் பேசப்படும் மூன்று பிரதான மொழிகளுக்கிடையே இடம்பெறும் ஒரு கலந்துரையாடலாக இச் செய்தி மடல் பிரசுரமாகின்றது. மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின், ஊடகக் கண்காணிப்புச் செய்திட்டத்தின் முதல் அறுவடை இதுவே. ஆசியா 'ஃபவுண்டேசன்' இச் செய்திட்டத்திற்கு உதவி வழங்குகின்றது. எமது புதிய - துணிகர - முன்னோடி முயற்சிக்கு வழங்கப்படும் பெருந்தன்மைவாய்ந்த உதவிகளை நாம் பெரிதும் நன்றியுடன் மதிக்கின்றோம்.

மாற்றுக் கொள்கைகள் நிலையத்தின் ஊடகக் கண்காணிப்புச் செய்திட்டம் அச்ச ஊடகங்களையும் - இலத்திரனியல் ஊடகங்களையும் தொடர்ச்சியாகக் கண்காணிக்கின்றது. குறிப்பாக இனப்பிரச்சினை, யுத்தம், ஆண்பெண் சமூக நிலை, சூழல், தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் என்பன பற்றி எவ்வாறு இந்த ஊடகங்கள் செய்திகளை வெளியிடுகின்றன என்பதையே நாம் பரிசீலனை செய்கின்றோம். எமது பகுப்பாய்வு, ஊடகங்களில் இனவாதம், பாலியல் சார்பு தன்மை என்பவை மையப்படுத்தியுள்ள மைய எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மோதல்களை அகிம்சை வழியில் தீர்க்கும் முன்னேற்றப்பாதையை தடைசெய்யும் வகையில், யுத்தம் - இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக செய்திகள் எவ்வாறு திரித்து வெளியிடப்படுகின்றன என்பதையும் இப்பகுப்பாய்வு தெளிவுபடுத்துகின்றது. அதே சமயம் இன்றைய ஆண் - பெண் சமூகநிலையை மாற்ற முடியாது என்ற வகையில் செய்திகளைப் பிரசுரிக்கும் முறையினையும், அதன் விளைவுகளையும் புறவரைவு செய்கின்றோம். இலங்கையில் மும்மொழிகளிலும் வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி என்னும் ஊடகங்களில் சூழல் - தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் வெளியிடும் முறைகளையும் அதன் விளைவுகளையும் பரிசீலனை செய்கின்றோம்.

ஊடகங்களை கண்காணிக்கும் செய்திட்டத்தின் தற்போதைய கட்டத்தில் இரண்டு செய்தி மடல்கள் தயாரிக்கப்படும். அதன் பின்னர் நிதிநிலைமைகளுக்கு ஏற்ப காலாண்டுக்கு ஒரு முறை செய்தி மடல் வெளியிடப்படும். இனப்பிரச்சினை, பாலியல் சார்பு தன்மை காரணமாக நேரடியாகப் பாதிக்கப்படும் சமூகக்குழுக்களின் நேரடி பங்கேற்பு அடுத்த கட்டத்தில் இடம்பெறும். அதன் மூலம், மக்களுக்கு நேரடியாக பொறுப்புக்கூற ஊடகங்கள் வற்புறுத்தப்படும். நேரக்கட்டுப்பாடு, வளங்களின் பற்றாக்குறை என்பன காரணமாக, கீழ் மட்டங்களின் இடையீடு வேளைக்கேற்ற வகையிலேயே முதற் கட்டத்தில் வெளியிடப்படும் இம் முதல் செய்தி மடலில் பெறப்பட்டன. அச்ச ஊடகங்களில், யுத்தம் - ஆண்பெண் சமூக நிலை பற்றிய பிரச்சினைகள் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகின்றன என்பதையே நாம் முக்கியமாக பகுப்பாய்வு செய்கின்றோம்.

மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம் பொதுமக்களின் கொள்கை வகுப்பு தொடர்பாக செய்திறனுடன் இயங்கும் ஒரு சுயாதீனமான நிறுவனமாகும். முழுநிறைவான சிறந்த ஆட்சி முறையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான ஆற்றலையும் - நிறுவனங்களையும் வலுப்படுத்துவதற்கு எமது நிலையம் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளது. ஜனநாயக ரீதியான ஆட்சி முறைக்கும், அகிம்சை ரீதியான மோதல் தவிர்ப்பிற்கும், மாற்றுக்கொள்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தி, ஆதரித்துவாதிட்டு, பொதுமக்கள் மத்தியில் நடைபெறும் கொள்கை வகுப்பு விவாதத்தில் பங்கேற்று, செயற்படுவது எமது நிலையத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கோளாகும்.

இச்செய்திட்டமும், அது தோற்றுவித்துள்ள "ஊடக நோக்கு" செய்திமடலும் ஓர் இடையீட்டாளனாகவும், பங்கேற்பாளனாகவும் செயற்படும். எமது பங்களிப்பை முன்னேற்றுவதற்கு வாசகர்களின் கருத்துக்களையும் அனுபவங்களையும் எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு வாசகர்களை வேண்டுகின்றோம். பரந்துபட்ட வாசகர்களை சென்று அடையக்கூடிய வகையில் இச்செய்திமடலை ஏனைய நண்பர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்துமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

நன்றி

கலாநிதி. பி. சரவணமுத்து

நிறைவேற்றுப்பணிப்பாளர்

மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்.

Monitoring of Newspapers Published in Sri Lanka

Arjuna Parakrama

Introduction

In Sri Lanka's fraught political and ideological context, any process of meaningful social change must necessarily involve the broadest possible spectrum of citizen participation and self-reflexivity. The Media Monitoring Project too is conceived and implemented with a view not merely to applying stringent standards of accuracy and fairness upon the mass media, but also to disseminate such findings widely so that the general public can become aware and involved in the monitoring process.

Ultimately then, the media must be accountable to the people and the people must learn to take their role as media watchdog seriously.

However, this ideal of good governance is very remote in Sri Lanka today, with hardly any public accountability by the national media and certainly no citizen participation in this process. At best, a few media

watchdog organisations and tiny public interest groups sporadically raise questions about individual news or feature reports, but even then the debate seldom reaches the public ear. In the absence of continuous and systematic monitoring or wide dissemination, no awareness/sensitivity is created within the Lankan polity. Even when sections of the public feel wronged by a particular report, they have been taught by experience to ignore the whole matter as the path of least frustration.

It is precisely this predicament that this project seeks to redress through a process of systematic and continuing monitoring which will draw on public participation and the findings of which will be disseminated as widely as possible in an accessible way in all three languages. In a later stage, regional citizens' collectives will be organised to monitor the media on issues that are of concern to them, thereby ensuring direct

accountability and empowerment.

The situation is exacerbated by the fact that other work done to date in this area is minimal. In fact, publications such as the *Sri Lanka Information Monitor*, which produces a monthly "Situation Report" that receives the widest national and international circulation among concerned elites and organisations, treat these news reports as if they were transparently true and non-ideological. The April and May 1997 Situation Reports, for instance, have no reference to the kinds of concerns that the Media Monitor raises here, and the position that it seeks merely to document (without intervention) "News Headlines" is untenable since a drastically reduced selection is being made by the compilers, and this selection clearly reflects ideological choice. For instance, the May Report contains no account of the rape and murder of M.

Koneswari (see below), but it contains the news that "General Ratwatte visits the Battlefront" on around the same day! The news quoted is heavily biased towards *The Island* and *The Daily News*, containing 52 and 38 "headlines" respectively from them in the 31 days of May, of a grand total of 117 (or 76.9%), and there are no reports at all from the Sinhala newspapers. Even the descriptive account of the month does not contain any reference to the quality of reporting and the ideological basis displayed by reporters, thereby reinforcing many of the prejudices that produce willful as well as "unwitting" disinformation on the Tamil people as well as on gender issues.

Faced, therefore, with a virtual vacuum upon which to build, and circumscribed by resource constraints, the print media was selected for a three-month analysis in the first phase of the project, in order not to spread ourselves too thin and in order to have the greatest possible impact. This publication is the first fruit of that endeavour.

General Methodology

For the purpose of this study, 8 English (2 dailies and 6 weeklies), 10 Sinhala (4 dailies and 6 weeklies) and 7 Tamil (3 dailies and 4 weeklies) newspapers with significant national circulation were monitored for a three-month period from March to May 1997.

Not only was each set of newspapers published in the same language studied comparatively, newspapers in the three media were also contrasted for news content, ideological attitude and discursive patterns. Two main foci of content were addressed in this first phase of the study: reports on the war and the ethnic crisis, and gender-related news. It was felt that this narrowing down would facilitate a more nuanced and sensitive analysis of the similarities and differences among these newspapers both across and within the same language medium. Since these are two pivotal global issues, such an approach will be useful for international comparison as well.

In addition to the statistical and macro data contained in this overview, additional essays present more specific perspectives on the Sinhala and Tamil language press, as well as a detailed gender analysis of English language journalism during the period under review.

Findings in Summary

1. Sri Lankan newspapers of the three language media cater to sets of individuals who inhabit different worlds and espouse different worldviews. Though the island is so small, yet the gulf that separates these language groups appears to be ever-widening, particularly between the

Tamil readership and the rest.

2. An analysis of reportage on the North-East war demonstrates that these differences are not accidental or innocent but, rather, a reflection of deep ideological divergences that need to be brought to the surface and addressed directly for any lasting solution to the ethnic crisis to be meaningful and just. Broadly speaking, the effect of the Sinhala-English coverage of the North and East is to create and nurture a war mentality, despite occasional protestations to the contrary, and to instill the view that victory against the LTTE is imminent.

3. Consideration of the portrayal of women in the newspapers, however, presents a very different picture in which the language of publication or the intended audience makes little difference to the entrenched and uncritical espousal of sexist values that takes place across the board. If at all, only certain English weeklies provide some space for alternative feminist perspectives but these in no way reflect the mainstream view even in these newspapers and are merely tokenist in nature. Nowhere is this more clear than in the reporting of rape and other violence against women.

4. Even in the description of the war and its atrocities, perhaps the only common

Type of Report	Sinhala Newspapers	Tamil Newspapers	English Newspapers
Actual Combat	78	52	36
Arrests (War-related)	33	09	05
Civilian Issues (incl. Casualties)	18	18	11
Refugee Issues	12	10	15
Peace Talks	14	07	00
Human Rights	03	16	04
Development-Related	04	18	02
Other	86	17	02

Frequency of various categories of news reports appearing on the first weeks of March, April and May.

feature is the general treatment of women - whether they be civilians or combatants. However, in the Sinhala and English press, gross violence against Tamil women is virtually condoned in the name of the prevention of terrorism. Women of the minorities in this country, therefore, carry another double burden over and above the one they share with all those of their gender.

General Overview

In the three months under review, direct coverage of

the war to the exclusion of related civilian issues was the norm in the English and Sinhala media. The only exceptions were when government-generated reports or statements were relayed. Civilian concerns, refugee and humanitarian issues, and the violation of human rights were mainly reported in the "alternative" Sinhala press - the *Yukthiya* and *Ravaya* - as well as more recently in the English weekly, the *Weekend Express*. Locally-generated civilian reports from the Tamil-speaking North and

East were few and far between, in sharp contrast to the many feature articles and news reports generated in the name of their Sinhala-speaking neighbours in the border areas. The following Table provides a comparative overview of the frequency of the various categories of news reports for the period March - May 1997, based on a sample which comprised the first week of each month.

Rigorous comparison of the figures is hampered by the fact that the number of newspapers published in

each language is different. However, the evidence that the overwhelming majority of Development-Related and Human Rights news items were covered in the Tamil papers is telling, as is the relatively high reportage of civilian issues, despite the fact that the least number of publications appears in Tamil. In general, the Sinhala news is dominated by the war, and here too mainly its military and Sinhala civilian aspects. The huge preponderance of reports on arrests (of Tamils) can be explained as the nurturing of a paranoia that leads, willy nilly, to the criminalization of all Tamils.

Ideology and the Dominant Discourse on the War ("Feeling Good About Winning")

Two inter-connected sets of discursive strategies/ tendencies have been observed, which taken together represent the dominant perceptions of the war through the eyes of the mainstream Sinhala community. The Tamil perception too, by and large, reflects an uncritical nationalism, though there is clearly less space to articulate it, and also though it is reactive to Sinhala hegemony manifested in all its overt and covert forms.

(1) The same writer giving a different emphasis (sometimes even different

"facts") to a news story to suit different perceived audiences.

(2) The differences that can be seen, on a broad canvass, of the substance of English, Sinhala and Tamil newspapers -

1.1 Writing out the War as a Success Story

Many analysts have noted that the Sinhala and English newspapers play a sort of "numbers game", echoing the military and political hierarchy, in which it is never admitted that more soldiers than LTTE cadres have been killed and/or injured during any confrontation. This leads to utter distortion of the figures and a breakdown of credibility. There is universal acknowledgement that the armed forces outnumber the LTTE by more than 10 to 01, and yet, every single major encounter in the last three months is reported by the press as accounting for greater LTTE casualties. The actual numbers cited vary widely from publication to publication, and when no figures are contained in the report a general statement describing "heavy Tiger casualties" is invariably included. In this respect. The Sinhala press, by and large, is worse than the English. There are even occasions when the **same** writer provides divergent accounts of the **same** incident on the **same** day to the English and Sinhala publications of the

same organisation! This is not, however, a new phenomenon by any means, and it has through the years helped shape the majority sentiment regarding the war. For instance, Norman Palihawadana writing the lead article in *The Island* of November 12th 1993, states that at least 200 Army and Navy personnel were killed by the LTTE in Pooneryn and Nagathevanthurai on the previous morning. In the *Divaina* of the same day, however, Palihawadana writes that 180 have died in the attack on three camps (including Sangupidi). The figures are not the only discrepancy: the tone of the two pieces differ as if to cater to two different sets of readers, the English more circumspect and the Sinhala replete with conjectures and "unofficial sources". Similar comparisons can be made in the period under review as well.

Such tendencies are greatest at times of major military offensives. The *Island* in its issue of June 24th contains the lead story "Troops capture Pulyankulam" which celebrates another "success" of Operation Jayasikurui. Just below this piece is a small news item, "Wanni Tiger chief killed", and the juxtaposition clearly implies that the death of the LTTE leader has come about as a direct result of the recent offensive. Only a vigilant reader will discern the subterfuge here: the news item is merely a citation of a

University Teachers' for Human Rights (UTHR) Report issued on June 7th (17 days before) which describes a killing in Jaffna on February 25th, four months ago! The only justification for the timing and placement of this inclusion is the desire to proliferate the successes of this operation. In fact, at the time of his death even the individual concerned had ceased to be the LTTE leader for the Wannu. The ruse was successful, however, in that of a class of about 25 first year university students offering English as a subject for the degree, none noticed the discrepancy in dates and the strangeness of the juxtaposition despite being asked to read the two items carefully.

2.1) Difference in reports on a given day

Take, for instance, the *Lankadeepa* of March 18th leads off with an account of "A Secret Weapon which Shoots Bombs, Found in a Grave at Norwood". There is no similar report in the English or Tamil press, and the Tamil community at Norwood has no knowledge whatsoever of such an incident. The news report further indicates that a major operation has been launched by the Nuwara Eliya Police to find arms brought to the

plantations by the LTTE. The following extract captures neatly the tone of the entire piece, both in terms of its (exaggerated) urgency and (gratuitous) secrecy, where the entire effect is created through redundancy:

"Police sources state that they have received information that a group of male and female LTTE

circus?) in these areas while sporting secret disguises (are disguises ever otherwise?) would be ludicrous but for the fact that such images lead to paranoia and systematic harassment.

The *Divaina* gave the story a further twist by emphasizing, both in the headline and the body of the text, that the weapon was found in a

cadres trained in warfare are moving about in the Norwood and Hatton areas in secret disguise." [my emphasis]

This picture of military-trained LTTE cadres (aren't they all?) on the prowl (stealthily, like thieves in the night, or openly as in a

Catholic cemetery, by its emphasis clearly targeting a Buddhist audience. The weapon is said to be "very similar" to an AK 47! Again, the mysterious is evoked in the absence of a name or manufacturer, as if to imply that the LTTE has a secret source or that it creates its own automatic guns.

2.2) Cumulative differences over a given period

An analysis of the English, Sinhala and Tamil newspapers of a sample period produced quite disturbing results. In the timeframe considered, hardly any of the main headline reports of the Tamil paper made it even to the first page of the other language newspapers! In fact, in most cases, the Tamil lead news story never appeared in any of the English or Sinhala dailies. Moreover, the front page lead in the English and Sinhala papers did not make it to the Tamil editions, for obvious reasons, one may add, as in the instance outlined above [2.1]. In fact, the entire tone and focus of the Sinhala-English newspapers seems quite alien to their Tamil counterparts. There is no real space in the former for the concerns of Tamils in the North, for instance, whereas the latter does not carry the government's "success stories" of the military in these areas.

Another factor to be considered in this process of self-censorship and ideological determined news reportage is the devaluing of civilian and human rights issues in favour of sensationalized "terrorist" stories which are guaranteed to create a sense of panic and paranoia. for instance, the *Sunday Times* of March 9,

1997 carried the following account of "Jaffna Disappearances Continue" which held that over 6000 Tamil youths had disappeared while in Army custody in page two of its City Edition. This startling and significant report was, however, replaced in the Late City Edition (which is read by the Colombo-based international community as well as influential policy-makers) by a news item titled, "Yala hijack: CID grills ex-officer" which was a sensationalized account of an investigation into the hijacking of the jeep carrying two tourists sometime earlier.

The following Table which is a consideration of North-East war-related news reports for the one-week period May 8 - 14, 1997 across the three media provides a chilling example of the extent and depth of these divergences.

(3) These discursive patterns in turn influence and are affected by the coverage of particular issues by the Media:

3.1) Central Camp Rape & Murder

The Island of May 22nd reports that "a 35-year-old woman, Koneswari Murugesupillai had been raped by a gang of persons and then killed in Ampara" under the strange headline: "Cops rape and kill married woman?" in which the question mark seems to raise

doubts about the woman's civil status when this is of utter irrelevance to this horrible crime. *The Weekend Express* of May 24th describes the same event as a "Gory killing after gang rape", providing a much fuller report in which the police personnel involved are focussed on; "following the rape, a hand grenade was charged after placing it on her genitals. It is believed that this was done to eliminate all evidence of rape." The reports in the Tamil papers are substantially the same as this account in the *Express* which stands out among English newspapers in its coverage of the war. The first Sinhala report which appeared about this incident was in the *Janatha* on May 19th. This account is so appalling it needs to be cited in full:

Woman dies in bomb explosion
Deepal Samarasekera

A woman has died in a bomb explosion which took place at a home in Central Camp, Ampara. The dead woman is Murugesu Yogeswari. Police are investigating as to why a bomb was brought [gena a:we] to this house.

Thus, the horror of rape and murder most foul has been transformed into concern over the (trumped up) possible terrorist links of this woman: in addition to the general tone of the report, the use of "gena a:we" in

Sinhala tends to implicate the occupants of the house and not outsiders. Besides, there is no mention of the complaint made to the Police by Yogeswari's husband. The provision of a by-line lends the story further credibility and authenticity. The fact that this report is not from a newspaper known for its racist line, but, on the contrary, is from the government-owned, devolution-oriented Lake House group makes the contrast all the more stark.

The *Divaina*, with none of the *Janatha's* pretensions to being non-racist, has created its own version of events, entirely unsupported by the facts. In a second page report on May 21st - despite ample time to cross-check its veracity - this incident is described as follows:

Tiger Shooting at Cemetery

A Police team on guard duty at the general cemetery of the Eleventh Colony in the Amparai Central Camp Police Division were successful in repulsing a terrorist attack at dawn on the 18th.

In the ensuing crossfire, a woman named M. Guneshwari [sic], a 35-year-old mother of four, who lived near the Central Camp Foreign Liquor Shop, has died.

It is only the details about the dead woman that confirm

this to be the "same" incident, distorted beyond recognition. It may be assumed that the story is a plant by those (in Amparai) who have a vested interest in obfuscating the truth. Reliance on such sources and the absence of a reliable system of verification can only lead to similar travesties in the future. A clear index of their bad faith is the fact that neither of these papers thought it fit to publish a correction (or even a fresh report), even after Koneswari's tragedy had been highlighted by a collective of over 25 women's groups who circulated a detailed press release in both Sinhala and English.

3.2) Mawadiwembu Incident: April 5, 1997

This is a fairly typical instance of the distortion that takes place as a result of the exclusive reliance on military sources who clearly have a vested interest in misrepresenting the facts. It is also instructive in that it provides a window on the kinds of participatory monitoring that is needed in the Lankan context. A news report in the mainstream press on April 7, 1997 informed the public that a terrorist was killed on April 5th at Mawadiwembu in the Batticaloa District [see *The Island* of that day, for instance]. The conventional analysis can show that only such reports (of casualties in

the war, and preferably accounts of military triumphs) are published and that no other sources other than military spokesmen are consulted, that hence the story is very sketchy, and so on.

Residents of the area know better. The circumstances of the killing according to eye-witness accounts is that while two LTTE cadres fled the area in the wake of military fire, a youth in the vicinity was wounded in the wild shooting. He crawled to his home (the lad had just got married ten days previously) only to be followed by the Army who finished him off as he lay prostrate on the floor, and then planted the evidence in order to protect themselves from blame.

3.3) Chenkaladi Incident: May 23, 1997

The *Thinakkural* of May 24th led with the news report of a "heavy shell attack" in Chenkaladi the previous day which killed 4 civilians and injured 13, as a sequel to the assassination of a TELO Eravur Pradeshiya Sabha member by "unknown gunmen" at the Chenkaladi market. According to the report [confirmed by independent eye-witness accounts received by the Centre for Policy Alternatives] continuous shelling from the Commanthurai Army Camp in "all four directions"

Date	Tamil Language Papers	Sinhala Language Papers	English Language Papers	Comments
May 8, 1997	10 Reports incl. Withdrawal of Army in Jaffna, Refugee issues	02 Reports including capture of refugee boat	03 Reports, incl. ICRC Report on humanitarian law	No reports in common between Tamil, Sinhala & English papers
May 9, 1997	09.Reports incl. 04 refugee issues	Nil	02 Reports, incl. Statement by Gen Ratwatte	As above
May 10, 1997	21 Reports incl. Civilian issues, military occupation of Vavuniya schools	07 Items including weapons discovery, refugees fleeing from LTTE	Nil	As above
May 11, 1997	15 Items : disappearance of 648 youths, killing of civilians in Puliyanakulam	15 Reports incl. Removal of camps in Jaffna and LTTE intelligence. Morawewa Attack	02 Reports	As above
May 12, 1997	10 Reports incl. Morawewa & Jayasikurui. Civilian issues	02 Reports incl. A composite news round up	06 Reports incl. launch of Operation Jayasikuru.	One incident in common, but description differs. Jayasikurui report is found in all 3
May 13, 1997	06 Reports, incl. Morawewa attack	06 Reports incl. Morawewa attack by LTTE	01 Report about an Army Deserter	Only Morawewa attack and Operation Jayasikurui in common
May 14, 1997	15 Reports, incl. account of heavy shelling and bombing in Mankulam area, as cover for troop movements from Vauniya. 30 Tamil youth arrested in Palavi. 05 [Tamil] civilian issues	07 Reports, incl. Launch of Operation Jayasikurui, Morawewa [Sinhala] civilian accounts, funeral of hero	06 Reports, incl. 04 from <i>Midweek Mirror</i>	As above
TOTALS For Week	86 Reports	39 Reports	20 Reports	Only Major Offensives and Attacks are reported across the 3 language media

Comparison of war (military) reports appearing in the newspapers under consideration for the week May 8-14

commenced immediately after the shooting. This was followed by random and indiscriminate shooting. Civilians scattered in all directions in utter panic, leaving their purchases strewn all around the marketplace, and students of nearby Chenkaladi Maha Vidyalaya lay prostrate beneath their desks for the two-hour duration of this vicious and meaningless exercise in destruction. A vegetable seller and a coconut shop owner at the market died in the shelling/shooting, and among those admitted to Batticaloa hospital with serious injuries was a two-year-old infant. Though given less prominence and described in less detail, substantially the same report appeared in both the *Thinakaran* and *Veerakesari*, the other Tamil dailies. The Weekend Express in a short piece titled "Bloodbath at Chenkallady market" adds the information that the TELO members were in the process making "their daily 'collections'" when they were attacked. According to their correspondent the Army had "opened fire indiscriminately". No other English paper carried the story at all.

In sharp contrast, the *Janatha* of May 24th has a front page story headlined "TELO Pradeshiya Sabha member shot dead by Tigers" under the by-line of no less

than three reporters.

According to this version [denied by independent eye-witness accounts and internally inconsistent], after the shooting, "*in the fierce confrontation that ensued between the military and the terrorists, civilians were caught in the middle of the terrorist onslaught and 4 of them died while 15 were injured according to the military*" [our emphasis]. The dead are identified as two children and two male adults, and the injured as 2 TELO members, 1 soldier and 12 civilians [in that order], this time citing Police sources. The reader is painted a vivid picture of a small war at the Chenkaladi market when the terrorists attempted to flee after the assassination, at which time "*the quick response of some soldiers attached to the Chenkaladi Army Camp in fiercely attacking the terrorists led to a raging battle.*" Just in case the odd sceptical reader is beginning to wonder at the lack of LTTE casualties in the face of such military heroics, the concluding paragraph assures everyone that though the terrorists fled the scene, they undoubtedly suffered heavy casualties due to the military onslaught!

The state-owned *Dinamina* carried a much smaller news item under the headline "Three TELO members die in terrorist attack", purportedly written by the

Eravur Group

Correspondent, which adds that one civilian died as a result of the ensuing confrontation between the LTTE and the military. The report concludes with an account of the damage caused to "about 10 houses [sic]" in the vicinity and alludes to the fact that the "Batticaloa - Trincomalee [sic] Road" was closed for three hours as a result of the attack.

Such distortion and disinformation is the rule, not the exception. In most cases the versions are so divergent as to be almost unrecognizable. Hence, these can hardly be classified as innocent errors based on inadequate information. These reports are churned out in this manner, with cavalier disregard for accuracy and even internal consistency, since they come within the ideological comfort zone of the newspapers concerned. High-level policy decisions and grandiose articulations of non-racism notwithstanding, it is in these daily reports and accounts that devalue the very fabric of civilian life and dignity in the North-East (and among Tamils elsewhere as well) that the unbridged gulf between the communities remain. In short, these reports lay bare the bad faith that renders the most lofty government rhetoric ineffective, even misleading. ■

How Women “Make the News”

Dharshini Seneviratne

Newspapers are a clear reflection of the gendered world within which we live. If women's pages in Sri Lankan newspapers still continue to propagate the stereotype of the caring/nurturing, yet fashion/beauty conscious woman, other forms of reportage such as “hard” news also select particular “kinds” of news about women that function to reinforce this stereotype. There follows here an examination of how gender ideologies determine the ways in which women are written about in Sri Lankan newspapers, and how women and women's issues “make the news”. This “writing” in turn, shapes perceptions in a mutually reinforcing process that establishes these stereotypes as “natural” and “cultural”.

A comprehensive collection of news items about women or significant indirect reference to women from the English dailies and weeklies were analysed for the months of March, April and May 1997. The focus of this analysis was the nature of reportage of rape/sexual harassment, reportage of

women's crime and misbehaviour, and generally how women “make the news” only in negative terms that display an overriding stress on women's culpability.

Sexual Harassment and Rape

Compared to Sinhala newspapers, there were relatively few cases of rape being reported as “news” in the English press. However, the three months' samples provided enough data to show certain trends in the reporting of rape/sexual harassment such as a certain reluctance to “name” rape, sensationalizing of content, the diversion of attention from the perpetrator to other “trivial” factors, obscuring information/ providing insignificant information, the portrayal of women (victim or other) as guilty, and labelling perpetrators of sexual harassment (not just conventionally defined rape) as “maniac” etc and so taking away social responsibility for what are systemic and brutal forms of violation against women.

Thirty nine descriptions/ accounts of rape, a few of them foreign, were identified during the three months. In seven of these cases, women other than the victims were implicitly/explicitly made culpable for the action of the perpetrator. The single feature length article taken into consideration here says of incestual rape (the ratio of incestual rape victims, girls to boys, is 12:1 in Sri Lanka, the article tells us) that an overriding cause for it is “*the migration of Sri Lankan women (particularly to the Middle East) en masse*” which “*has left an indelible impact on the family*” (SL Apr 27 '97, p.18) thus obscuring the culpability of the MALE “family rapist”. This kind of newspaper reporting reflects trends in research as well where women's economic empowerment through work abroad is devalued by a focus on their absence from homes as carers and nurturers, which, it is averred, is their natural and major role in society.

Again, in the strapline to the same article, this time on the rape of a girl by her father, a

causal relationship is formed between the act of rape and her mother's departure from the home: "*Sonali was only seven when her mother left, and as an only child found herself in her father's bed immediately*"(!). This sentence not only implies that the woman's place is in her husband's bed, but also presents the child finding herself in her father's bed, a horrible, perverse act, as an inevitable link in a chain of events. So the mother's departure, rather than the father's action, is blamed for the rape committed against the daughter. In an adjoining article titled "Child molested by uncle" again the woman is implicated in the first paragraph itself. When the uncle arrived, she had been "*left alone by the mother, who had gone for a wash in the nearby public bath*". This entirely unnecessary sentence implicitly makes the mother's absence, rather than the uncle's perversity, a salient point resulting in the child's bad experience. These are merely a few examples of how sexual crimes against children are reported and indicate a trend that was found in six more of the articles examined. Either the rapist's wife or victim's mother is implicitly blamed in each of the cases: in an article titled "Seven year old girl molested" (SL Apr 20'97, p.2), the final paragraph tells us that "*the suspect's wife is working in a West Asian country*". At least four reports for the three months mention the wife's

long-term absence in cases of rape. Other than implicating the wife for her absence and for the resulting lack of security in the household, these asides in the accounts also have implications on the general perception of rape as a problem to do with lust or sexuality, rather than power, domination and cruelty.

The suspect is also labelled a "married" man in the first paragraph. What is the significance of this description? Does it absolve bachelors from an equal culpability?

Another report titled "Negligence led to sexual assault" (WE Apr 5-6 '97, p.2) explicitly blames the parents, rather than the alleged rapist, for the violation committed against their tele-drama actress daughter. Quoting a policeman with whom the reporter is apparently in accord, the report says "*It was negligence by the parents concerned that had led to a 24-year-old girl being recently raped forcibly inside a house she had gone to in Welikada, expecting to meet a youth who had befriended her*". Are parents, then, to be held responsible for an adult female child's decision to visit a male friend? The article ends with a moralistic warning about the "cost of negligence" of parents.

In the news item "Girl elopes with lover as her father tries

to rape her" (Island Apr 4 '97, p.7) the first paragraph is an implicatory statement by the victim: "*Sir, my mother works in a garment factory in Colombo and I live with my father. Almost daily he comes home drunk and attempts to rape me*". The statement is indeed an interesting selection for an opener! Also, the first part of the news item headline "Girl elopes with lover..." takes away from the horror of the father's act and implies that the woman is sexually active, even promiscuous.

It is noteworthy and hardly an accident that women moving towards economic autonomy are implicated systematically for crimes against their families. Moreover, while the focus falls on an absent mother, the perpetrator is relegated to the margins, and his act is simply seen as a result of less-than-ideal family conditions.

Obscured Facts

It is also telling that news reports/headlines obscure crucial information about rape, or de-emphasize the act through naming rape in non-sexual terms. The economical term "raped" is in many cases substituted by "committed the offence" (for example Isl Apr 7 '97, p.3). The use of the word "molested" to connote obvious cases of rape - "Seven year old girl molested" (SL Apr 20th, '97, p.2), "Girl molester remanded" (WE May 24-25

'97 p.1), "Father further remanded over molestation of young girl" (SOB May 25 '97, p.3) (the rhyming of the first two words tend to even add a comic turn to the headline!), "child molested by uncle" (SL Apr 27 '97, p.18) - tends to de-emphasize the sexual nature of the crime, and project an idea that all that was involved was a mere physical contact of a superficial nature, thus again obscuring male culpability.

A news item titled "Woman robbed" (SOB May 04 '97, p.3) uncannily leaves out the information in the article that the perpetrators "*sexually assaulted the housewife (67) by mutilating her private parts with a knife*". The perpetrators are also labelled "thieves", entirely overlooking the shocking physical mutilation. In this way, the robbery is given prominence over the sexual assault. Rape however, is not mentioned in this item at all. In the report of the same incident in the *Island*, (May 5'97.p.2) titled "Old woman raped" however, rape is specifically mentioned (yet, how is the woman's age significant here?). Here, though the cut injuries are mentioned, the fact that they were inflicted on her sexual organs is not recorded.

Another headline "Married man remanded" (SOB Mar 30 '97, p.4) again unnecessarily stresses that the man was "married" (implying that he was not

sexually fulfilled by his wife?) and significantly leaves out the fact that he has been remanded for a rape. In another headline on the case of alleged rape by a Trincomalee magistrate, the title reads "One girl scarred, the other subjected to rape" (SOB Mar 9 '97 p.3) where the scarring is given prominence over the rape.

Curiously jarring language such as "Police Alert for illegal sex offenders in Horana" (WE Mar 1-2 '97, p.3) - (are there legal sex offenders?) and "violent rape" (Isl May 15 '97 p.1) - (is there non-violent rape?) can only be explained as journalistic/sub-editorial carelessness.

Maniacs Let Loose

As soon as a newspaper report calls a sex-offender, not just a rapist, a maniac/ fiend "Sex maniacs prowling on city roads increase" (Isl May 15 '97), the systemic nature of these offences against women in a patriarchal society become obscured. This sort of label also tends to sensationalize cases of harassment and fails to recognize the behaviour of men towards women as rooted in sexist ideologies that objectify women, and this in turn implicitly frees society at large from culpability for the pervasive sexual harassment of women.

The argument in the article becomes highly moralistic in

its reference to an immoral present as in the sentence "*The country has come to such a pass ... where a woman cannot travel in a bus or walk on a road alone*". The solution offered at the end of the article in terms of suggestions by victims is as follows: "*a meaningful measure to keep these maniacs at bay would be to deploy plainclothesmen in adequate numbers*". What about addressing ideology, and awareness creation? Subjects hardly dealt with in the mainstream English press.

Military Rape

Implicating the military/ police in cases of rape in a context where they are presented as the patriotic security mechanism of the nation comes hard for most mainstream English newspapers. The Ampara rape case of Koneswary Murugesupillai by cops was reported on page one of the *Island* of May 22 '97, six days after the incident, but was titled "Cops rape and kill married woman?" the question mark being crucial in the headline in not making the cops culpable outright. And how does the fact that the woman was married become so significant as to appear in the headline? The fact that it is a "married" (i.e "respectable"/not promiscuous) woman perhaps makes her more deserving of public attention.

For married women and "virgins" indeed receive more sympathy as rape victims than do sexually active single women, sex workers etc., whose very charges of rape are looked upon with suspicion. "Rape", in their case, would more often than not be considered an anomaly, or something that is at least difficult to come to terms with.

The same incident as reported in the *Weekend Express* which is less timid in the reporting of military crimes (WE May 24-25 '97, p.3), indicates that there is little doubt that the crime was committed by policemen in civvies.

The *Island* report also crucially leaves out the information contained in the *Weekend Express* report that "following the rape, a hand grenade was charged after placing it on her genitals. It is believed that this was done to eliminate all evidence of rape". Also absent in the *Island* report is the information that "police personnel at the station threatened the relatives to bury the body without having a postmortem or an inquiry". The incident was not reported in the other newspapers. Similarly, the Mylambavelly rape incident in March was reported as a news item only in the *Weekend Express* and *Sunday Leader*.

In another report titled "Bail allowed to army captain on

rape charge" (Isl May 27 '97, p.1) on the rape of a girl, the reporter "objectively" reports on the comments of the Kandy Additional Magistrate that "*the services of the captain should be commended but at the same time his conduct could not be approved*". The truism about his conduct only adds insult to injury.

Women, Crime and "Misbehaviour"

The Case of Susanthika

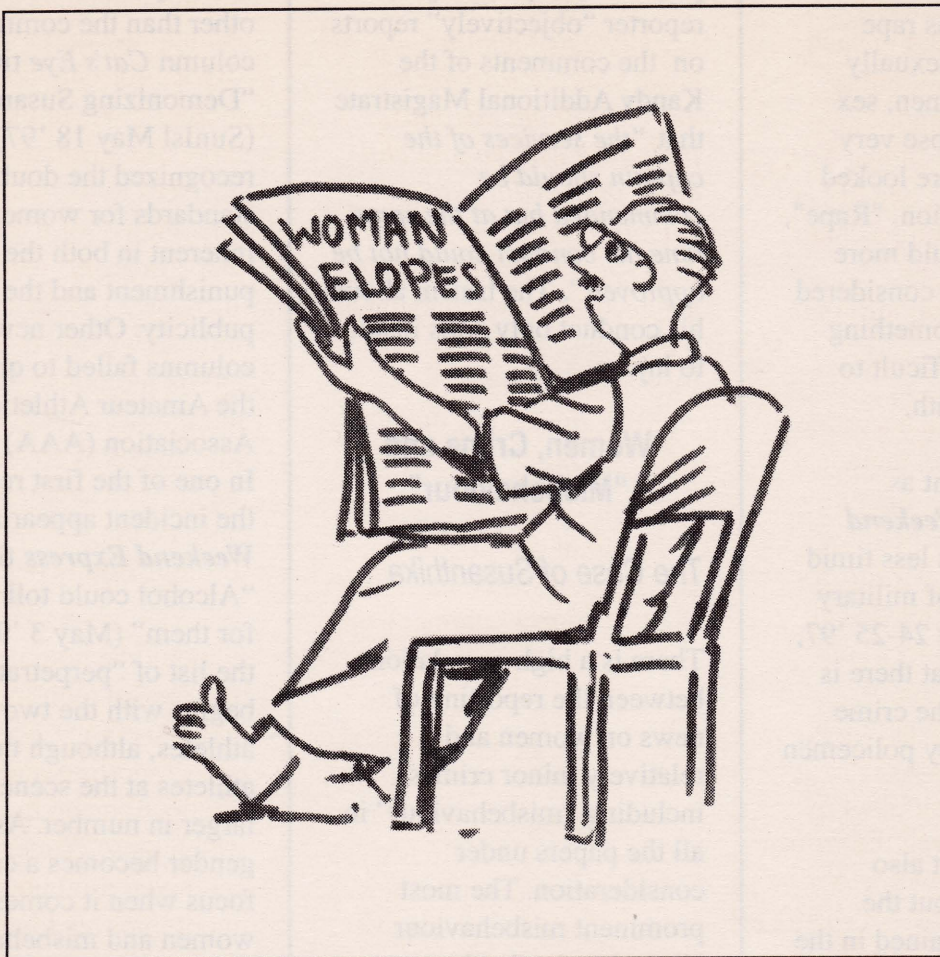
There is a high correlation between the reporting of news on women and relatively minor crimes including "misbehaviour" in all the papers under consideration. The most prominent misbehaviour allegation for the three weeks under review was the case of Susanthika

Jayasingha, the Olympic super-poolist, for her drunken misbehaviour at the Sports Ministry premises. Even though some might argue that it is her status as celebrity and Asian Games gold medalist that resulted in the publicity, it is hardly likely that such negative coverage would have followed if a male athlete had been reprimanded for drunken misbehaviour.

The maligning of Susanthika was consistent in the English press and four of the eight reports analysed carried Susanthika's picture, and none of the others. Not a

single of the identified news items spoke in her defence other than the commentary column *Cat's Eye* titled "Demonizing Susanthika" (SunIsl May 18 '97) which recognized the double standards for women inherent in both the punishment and the publicity. Other news columns failed to question the Amateur Athletic Association (AAA) decision. In one of the first reports of the incident appearing in the *Weekend Express* titled "Alcohol could toll the knell for them" (May 3 '97, p.1) the list of "perpetrators" begins with the two "female" athletes, although the male athletes at the scene were far larger in number. As usual, gender becomes a crucial focus when it comes to women and misbehaviour. This article also carried a photograph of Susanthika.

An article appearing in the *Sunday Leader* (May 4 '97, p.1) highlights Susanthika's guilt with the headline "I'm sorry, says Susanthika". The article tells us that she "denies the allegations of misbehaviour under the influence of liquor". The crux of the article however, is that Susanthika is "extremely sorry to have let down her fans and specially the Sports Minister". The disproportionate nature of the punishment is again not recognized by the journalist. In the only possible explanation as to why Susanthika was given the toughest penalty, a report

titled "To Reconsider Ban: Susanthika can Appeal to DC" (DN May 08 '97, p.28) states that it was "*she who had organized the party which led to the unruly behaviour*". Again, in an article titled "Susanthika fan club writes" she is condemned by her fans for her disappointing behaviour as a role model for the young [women?] of Sri Lanka - (Sri Lankan women shouldn't drink?).

This also became an occasion for the newspapers to drag out earlier accusations of drug-taking from which Susanthika had clearly been exonerated.

Finally, when the ban was lifted, the AAA is portrayed as the magnanimous actor in granting her a pardon.

Women and Criminality in General

Criminalisation for minor offences and misbehaviour however, victimizes all women, not only celebrities. Women are focused on more for violating codes of propriety, thus reflecting the double standards and different norms of decorum that operate in society. When these sexist norms are violated, women indeed become newsworthy.

The report on "Woman fined Rs. 1500 for shouting in court" (DN May 6 '97, p.7) would not have been considered newsworthy if the perpetrator was a man. For it is a gross violation of a (submissive) woman's code of behaviour to shout. Neither would a report on similar lines as "Magistrate fines micro-mini wearer" (Isl May 17 '97, p.1) focusing on a man in improper dress have been considered newsworthy. Another article titled "Woman charged with theft" (DN May 16 '97, p.3) is about the theft of goods worth Rs. 203 (!) from a CWE outlet. There were ten

reports of women involved in relatively minor crimes or those in which men are habitually involved in such as distilling hooch, minor fraud, cheating in gold-selling, heroin dealing, elopement, losing heavily at gambling, snatching a chain in a bus, quarrelling (couple), and illicit affairs in the Middle East.

In reporting women's crime and misbehaviour, there is a far bigger chance that the gender of the "perpetrator" makes headlines. Headlines with the agent deleted such as "Fined for robbery" are rare in the reporting of women's crime, where the subject is always present, and if a profession/other description is given the word women/female always precedes it. Ex: "Short shrift for *gambler wife* who staked earrings and lost" (SunIsl Apr 20'97, p.4) or "Misappropriation Case: school's *ex-female* (now male/neuter?) cashier in custody" or the mention of "*a woman lab assistance* and two men" (Isl May 9 '97, p.2) held for drug trafficking.

Women also form a larger-than-fair number of victim reports. Fifty-four reports of women as victims were identified for the three months under review. Furthermore, the article "Massacre survivor identifies two soldiers" (SunIsl, AP 06 '97, p.2) about the military massacres in Kumarapuram early last year, is a good example of the way in which

dominant discourses focus on women (and children) as victims: "*Magistrate S.A. Liyanage last month charged eight soldiers with the murder of 25 Tamil civilians, including women and children, in the village of Kumarapuram on February 11, 1996.*" Does the military act become more condemnable because it involved the massacre of women and children, instead of men only?

A surfeit of reports on the portrayal of women as victims tends to detract from the fact that women can act as and are effective agents working positively towards empowerment. This kind of "empowering" reports about women, however, are few and far between in the news. Women simply don't make the news for small achievements, they only make the news for small slips.

Certain reports on women's crime also indicate areas into which more investigative journalism has to be done. These include servant (child) abuse/murder by housewives, ("Killing of Domestic: Woman in custody" - DN May 6'97, p.7; "Teacher alleged to have burnt servant with hot water" - Isl May 23 '97 p.2; "Breast for one, boot for another" - MM May 21 '97, p.2). The systematic violation of children's rights in this way by housewives and husbands in many middle-class and

lower-middle-class households in not acknowledged as a trend but an anomaly in the article "Breast for one, boot for another", where the reporter expresses surprise at what s/he sees as a "dual personality" of a mother with "babe in arms" who ill-treated a 10-year old domestic. Child exploitation and its relationship to power, and the fact that it is largely housewives who are seen as the guilty party in domestic child beatings, needs to be further examined.

It should be noted moreover, that focusing on individual incidents in the way that news reporting does has implications on the way in which these crimes are perceived as abnormal/uncommon incidents by readers. Rape, sexual harassment, child labour in households all occur systemically and appear in the news only if some sensational incident can be focused on, or according to the whims of those selecting news items. It is crucial that trends seen in newspaper reports are followed up by feature-length articles that address the issue rather than the incident. ■

(DN-Daily News, Isl-Island, SOB-Sunday Observer, SunIsl-Sunday Island, ST-Sunday Times, SL-Sunday Leader, WE-Weekend Express, MM-Midweek Mirror)

Feminism and Women's Issues in the Press

Dharshini Seneviratne

This article will analyse the dominant trends pertaining to women's issues in the newspapers, and show how a general antipathy towards the label "feminism" and all things connected has implications on the approach to issues.

Certainly, recent years have seen a shift in the manner in which women's issues are handled, and what can be termed a "liberal approach" is seen in articles on sexual harassment, women's rights in the workplace and on non-skilled labour abroad, women's participation in electoral politics, women's reproductive rights etc. These issues are being focused on more comprehensively than before, thanks to direct and indirect feminist interventions both here and abroad in creating gender awareness. However, a certain hostility towards feminist thought, and a reluctance to deal with radical feminist concepts limits the way in which journalism has so far been able to address gender issues.

The English dailies, the *Daily News* and *Island*, and

the weeklies, *The Sunday Observer*, *Sunday Times*, *Sunday Island*, *Sunday Leader*, *Weekend Express* and *Midweek Mirror* were analysed for women's issues for the three months of March, April and May 1997. A considerable portion of the articles appeared in the newspapers' respective women's pages. Foreign articles will also be dealt with in this analysis, as foreign sources remain significant contributors on women's issues.

Women's Pages

Women's pages continue to reflect the sexist stereotyping of women, where the largest space is devoted to beauty/fashion/recipes. Interestingly enough, *Sunday Observer's* *Woman* has, in recent times, given priority to the Mr. World contest in Sri Lanka (female voyeurism?) as well as considerable space to children's issues.

Sexism is also apparent in the titles of women's pages. The *Daily News* editorial board seems to be oblivious to the fact that the sexist slogan for their page

"Women and Leisure" is a jarring juxtaposition. Again, in the *Sunday Leader* women's issues are crowded together with society and crossword, "society" indirectly implying women, fashion and perhaps "gossip". Other such women's pages include the *Sunday Island's* *Women*, and the daily *Island's* weekly *Focus on Women* appearing on Fridays. All the above page notably lack an awareness about current issues that are affecting women's lives in Sri Lanka, other than for sporadic articles on sexual harassment of women in public places and violence against women in the homefront. The *Weekend Express's* *Culture and Grooming*, though gender-neutral in its title, has a clear focus on women's beauty and hair care etc. while the *Sunday Times* does not have a regular women's column.

The most commendable among women's pages/columns is the *Sunday Island's* commentary-style *Cat's Eye* and the *Midweek Mirror's* *Women*. *Cat's Eye*, using an overtly feminist

Woman's Pages : Frequency by subject Category

	Sunday Observer Woman	Sunday Island Women	Sunday Leader Women/Society /Cross word	Daily News Women and Leisure	Daily Island Focus Women
Beauty/fashion/Cookery	50%	58%	26%	37%	14%
Woman's Issues	11%	21%	53%	39%	57%
Profiles/organizations etc.	9%	11%	11%	11%	14%
Children	13%	-	-	-	-
Mr. World etc	8%	-	-	-	-
Other	9%	11%	1%	13%	14%

Decimals have been rounded off to the nearest round number.

Articles falling under the category "Issues" does not necessarily mean they are positive from a feminist perspective. The Sunday Island's "Cat's Eye", the Midweek Mirror's "Women" and the Weekend Express "Culture and Grooming" were not included in the above categorization because of the largely uniform nature of subject matter in those columns as pertaining to these categories. What is categorized as "Men's Issues" were all news items and photo spreads of Mr. World and Mr. Model contests.

discourse, is perhaps the only column that deals with the issues of power, family, personal relationships and ideology. Concerns focused on during the period March to May included women's rights as human rights, women's reproductive rights, women's participation in electoral politics and forms of women's oppression including oppression in the domestic sphere. It was the only women's column in the English papers for example, which spoke out against what it called the "demonizing of Susanthika" in the now notorious drunken behaviour case of the woman sports star (see *How Women Make the News* in this issue).

The *Midweek Mirror's Women* also steers away from the ambit of the run-of-the-mill women's pages. Its strong point lies in its focus on current issues dealt with in an investigative manner. Topics in the three months under review included women's labour issues, women's empowerment through unionization, women and education, women breaking professional boundaries etc. The delays in the Ministry of Women's Affairs to accord legal recognition to the Women's Charter were also dealt with recently. Empowering portrayals of women such as the story of Jayanthi, a FTZ worker who

took to trade union action amidst severe violence against her by authorities is a refreshing indication of the column's steering away from the conventional "victimologies" about women. But the contents of the article is also an indication of the institutional terrorism in the FTZ as well as loopholes in legal mechanisms that prevent these women from seeking redress.

Feminism in the Press

Among the articles that came under review both within and without the women's pages, there were at least 16 feature-length items that

negated the achievements of feminism, including four obvious “feminist bashers”.

An article titled “Women cast aside feminism” (SL Apr 27, '97, p.20) from the London *Sunday Times* rejects the notion that women see themselves through their gender (even through the article ends with the statement that 46% of the women said “*women were naturally superior to men*”) and mentions the “*successful battle for equality*” as one that has been fought and won, rather than seeing this battle as an ongoing process, with negligible success in many contexts. The article goes on to describe how women are “choosing” to be mothers, and that job security is prioritized by women over job satisfaction. That the latter could well be out of financial necessity rather than choice is not mentioned.

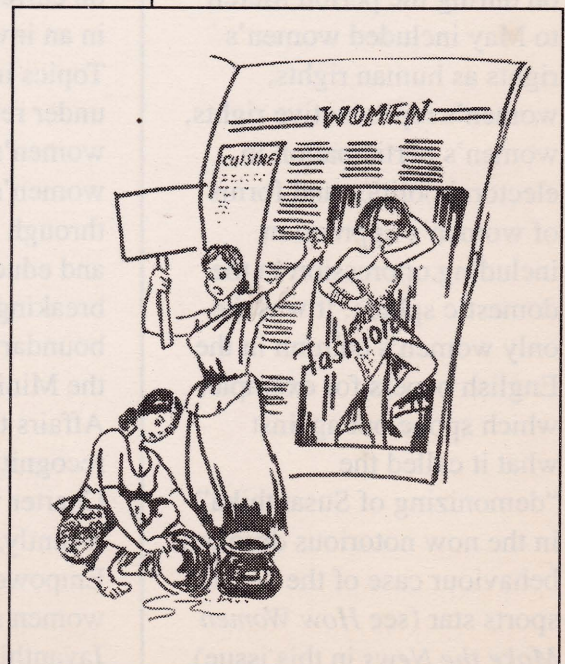
In the *Sunday Island* of May 3rd '97, a foreign article titled “The tide is turning” similarly discredits feminism in statements such as “A leading academic contends that contrary to feminist assertions, women across Europe who have the choice, often prefer to stay home to care for their children, and that this demonstrates a natural desire to be a homemaker”. The role that internalized patriarchal ideologies have in this kind of female response is not addressed. Nor is the notion of “choice” as one being

made within clearly demarcated constraints and inequalities discussed. The point is that the “foreignness” of these pieces are used to lend them credibility, and the fact that they are to be found as rarities amidst a plethora of feminist perspectives is hidden from the local reader.

Local articles in women's pages too play on women's superiority in the caring sphere and sometimes implies that the gender war has been fought and won. Hostility towards feminism, particularly radical feminism, is displayed in one article meant to commemorate International Women's Day (ST Mar 9 '97 p.9) which disapprovingly comments on a statement of “a self-confessed adherent of the feminist movement” who calls marriage “*legalized prostitution*”. The clearly asymmetrical gender relationships within marriage referred to in such statements is not discussed. The article goes on to term labels such as patriarchy “jargon”. Statements such as these which abound in Sri Lankan newspapers belittle significant contributions made to the understanding of gender relations by radical feminism and perceives it as

some aggressive force out to destroy the system. Radical feminism's concept of patriarchy and its analysis of how personal relations become political issues of power, and its opening up of issues such as women's subordination in domestic and intimate social relations are shoved aside in its ridicule of individual statements. The trend here is also common in its tendency to attack feminist personalities rather than address issues.

Another article titled “Woman, woman's own enemy” (DN Mar 22 '97, p.15) says of an unnamed feminist conference “*There was the more than the usual jargon about female discrimination, with almost verbal diarrhoea about the participants' own experiences in their work places*”. The phrase “verbal diarrhoea” again has the derogatory impact of

“jargon” and stresses the perceived excess and incontinence of the ideas dealt with at the conference.

The hostility towards radical feminism and its concepts of female oppression in the personal sphere is clear in local journalism’s failure to commit itself to issues such as desegregating the gendered division of labour, particularly when it comes to homemaking and child care. There is a tacit assumption that the kitchen is the woman’s place as implied in the article “How the food war can be fought in our kitchens” appearing in a sporadic column entitled *Focus on Women* (DN Apr 19 ’97 p.8). Another overtly sexist article titled “Working mums blamed for children’s failures” (SL Mar 2 ’97, p.22) again puts the onus of child care on the mother without considering alternatives. The article tells us that “*more women return to work as early as possible, and rely on daycare and nannies to bring up their children*”. So it is mothers who are guilty, not the parents. Furthermore, the article goes on to sanction the comment that “*very often women work full-time because they have to keep the family afloat*”. The fact that this is only an option arising out of necessity, rather than a choice, because of the double burden foisted on married working women, is not dealt with.

“Mother’s Day” saw a profusion of articles that celebrated the woman’s role as mother with very few of them acknowledging the oppression inherent in “mothering”. One refreshing exception to the usually glorifying articles was “Mothers are unsung heroes” (SOB May 11 ’97, p.31) which recognised female labour in the home for the oppression that it is, while addressing issues such as maternal mortality, women’s right to choice in family planning and other reproductive rights issues. The article also offered alternative social and institutional formations to reduce the burden of child care usually placed on women including suggestions for paternal leave and crèches. Very few other articles reviewed for the three months acknowledged a woman’s equal right to full-time work in this way. However, articles on maternal care, maternal mortality, STDs and motherhood etc. appeared on Mother’s Day.

The problem with these kinds of articles appearing on commemoration days is that issues are trotted out superficially for the day, and become tokenisms that are largely forgotten for the rest of the year. This means a lack of investigative reporting on these issues and therefore a lack of intensive treatment of specific issues such as paternal care etc. There is also a signal

absence of policy and legal related considerations on these topics.

If motherhood is so idealized, perhaps it is a natural extension of this ideology that perceives women working towards economic independence and professional success as aggressive and unpleasant. At least three articles appearing within these three months demonized or negatively portrayed women in this way. The article “The tide is turning” goes on to write about the “*power-suited 1980s stereotype*” (of course, still the exception in reality) and “superwoman” image as images women now want to shed, and the piece “Woman, woman’s own enemy” talks about back-stabbing in the higher echelons of work places and of “*fire spitting from the eyes* (repeated elsewhere in the article as well) *of certain women at the top*”. These women are later called “*the big women dragons*” who consistently discourage female applicants to what the writer calls a “queer” course in Higher Studies for women. It is interesting that back-biting, perhaps a pervasive phenomenon in professional spheres, is seen as a “woman-thing”. The article also talks of these women and their “*crocodile tears shed on the starving women in our rural villages*”, and how one female organizer of a conference “*descended*” on the writer

"Assyrian-style". If Sri Lanka's feminist intellectuals are in actuality alienated from the grassroot levels of the country, there are more productive ways in which this issue can be approached. The report, incidentally, is by a woman.

The threat to male dominance posed by changing gender relations is again apparent in a foreign article titled "Men reduced to sex objects as women sate lust for power" (Isl Mar 16 '97, p.12). Demos, an independent think tank, in its studies has concluded, as the opening sentence tells us, that "*Men could become shadows of their former selves over the next decade as women become more confident and dominate the workplace*". The fear of such an advent where patriarchy has existed for millenia and is doomed to exist for years to come, is, to say the least, paranoia. The article goes on to say, "*as women, convinced of their superiority, become addicted to power and success, the Government may have to introduce special measures to help men find work*". Naturally, this leads to expressed fears about "*weakened families, and the rising financial demands on fathers*". The report, again, is by a woman.

Limited Approaches: A Sample Analysis

Lack of regard for/awareness of feminist concepts in

journalism has also resulted in issues being inadequately dealt with. For example, the criminalization of sex work in the numerous news reports about brothel raids are extended to feature articles such as "Dust up for brothel busters" (SL Apr 27 '97 p.17) which mentions brothel raids and effective laws to bring perpetrators to book. All these reports and articles see an "ideal" future in which no brothels will exist. Sri Lankan journalism is thus a clear indication that even though reports will go on to lament the victimization of women sex workers at the hands of pimps and the threat of STDs, that society/journalists fail to see that no effective protection for both the sex worker and the client can be discussed as long it is an "illegal trade". The article "Prostitution fosters corruption: Women or merchandise?" (WE Mar 22-23 '97, p.7) comments on the existence of corruption within brothels as an indicator of the "state of lawlessness" within society. Again, the stress is on "detering prostitution". If sex work is a crime, furthermore, how is it that none of the 8 reports examined recorded the arrests of male clients who are clearly participants in the "misdemeanour"?

Such criminalization of sex work puts this journalistic approach in direct opposition to feminist stances on the issue. For feminists and

social activists continue to stress the importance of governmental and non-governmental intervention in regulating sex work establishments to curb the exploitation of sex workers as well as to control the spread of STDs including HIV/AIDS, unlikely tasks as long as sex work is relegated to the underworld.

Working out fully the implications of feminist thought in journalistic pieces is yet considered too risky in mainstream Sri Lankan journalism at best, and entirely rejected as irreverent and immoral at worst. But real social change will only be possible when institutions and individuals make a sustained effort towards change by handling issues from a humanitarian and practical perspective with a strong feminist agenda and takes into consideration the impact of sexist ideologies in shaping our perceptions of womanhood and related issues. It can all begin, however, only when journalists/society is able to strip feminism of its negative connotations and is able to make use of the concepts available through it. ■

(DN-Daily News, Isl-Island, SOb-Sunday Observer, ST-Sunday Times, SunIsl-Sunday Island, SL-Sunday Leader, WE-Weekend Express, MM-Midweek Mirror)

ශ්‍රී ලංකාවේ යුධ පුවත් වාර්තාකරණය

උදිත සේනාරත්න

ශ්‍රී ලංකාව බහුවාර්ගික සමාජයක් වන අතර දශකයකට අධික කාලයක් තිස්සේ පවතින උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදය වාර්ගික විෂමතාවය මත පදනම් වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි භාෂා තුනෙන් පළවන ජී ජී පුවත්පත් තොරතුරු සපයන්නේ වෙනම ලෝකවල පිටත්වන්නන් යැයි සිතෙන ඉලක්ක සමූහවලටයි. ලංකාව කුඩා රටක් වුවත් විවිධ භාෂා කතාකරන පිරිස් අතර පරතරය, විශේෂයෙන්ම උච්ච පාඨකයන් හා අනෙක් පිරිස අතර පරතරය, වැඩිවෙමින් පවතී.

යුධ වාර්තාකරණයන් විශ්ලේෂණය කර බැලීමේදී පෙනී යන්නේ මේ විෂමතාවන් අහිංසක අත්වැරදීම් නොව ගැඹුරු මතවාදී ප්‍රභේදයන් ප්‍රතිරූපණය කරන බවයි. පුළුල් අර්ථයෙන් ගත්කල සිංහල හා ඉංග්‍රීසි පුවත්පත්වල උතුරු නැගෙනහිර සම්බන්ධයෙන් බොහෝ ප්‍රවෘත්ති වාර්තා වන්නේ යුධ මානසිකත්වයක් ගොඩනැගෙන ආකාරයට ප්‍රතිවාදීයා මර්දනය කළ යුතුය යන ආකල්පයන් හා එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධානයේ පරාජය ඉතා ආසන්නයි යන දර්ශනය තුළිනි.

1997 මාර්තු, අප්‍රේල්, මැයි යන මාස තුනෙහි ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රසිද්ධ කරන ජාතික පුවත්පත්වල පළමු උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදය සම්බන්ධ වාර්තා විශ්ලේෂණය කරන ලදී. ජී ජී ඉලක්ක පාඨක

සමූහයා විසින් බලාපොරොත්තු වන ජාතිවාදී ප්‍රවෘත්ති ජනමාධ්‍යකරුවන් සකසා දීමත් ජීවා කියවන පාඨකයා තවත් එම මතවාදය තුළටම යොමුවීමත් යන වක්‍රීය ක්‍රියාවලියක් සිදුවන බව පෙනී යයි.

යුද්ධමය නොවන දේ නොසලකා හැරීම

උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ සටන්වලට සම්බන්ධ නොවන විශාල පිරිසක් සිටිති. ඔවුහු යුද්ධයේ අවාසනාවන්ත ලෙස බැට කන්නහු වෙති. නමුත් ඔවුන් පිළිබඳ පුවත්පත්වල වාර්තා නොවන තරම්ය. රටේ අන් ප්‍රදේශවල නොයෙක් ක්‍රියාකාරකම් සිදුවෙද්දී උතුරු නැගෙනහිර සිදුවන්නේ යුධමය කටයුතු පමණක් ලෙසට වෙනම ලෝකයක් මැවීම බොහෝවිට සිංහල හා ඉංග්‍රීසි පුවත්පත්වලින් සිදුකෙරේ. පහත වගුවේ යුධමය හා යුධමය නොවන වාර්තා සංඛ්‍යාවෙන් එය තේරුම් ගත හැක.

වැසියන් පිළිබඳ ඇතැම් විට වාර්තා වන්නේ යුධමය කාරණාවලට ප්‍රමුඛත්වය දුන් වාර්තාවල සුළු ස්ථානයක් ලබා දීමෙනි.

නිදසුන් :-

1997 මාර්තු 15 - දිවයින
 “කොටින්ගේ අවි රැසක් අල්ලාගෙන” යන ප්‍රධාන

ශීර්ෂපාඨ ඇති පුවතේ “ටැක්ටරයක් පුපුරවති” යන උප ශීර්ෂයෙන් යාපනයේ අරියලායිනිදී ටැක්ටරයක් බිම් බෝම්බයකට ගොදුරු වීමෙන් වැසියන් දෙදෙනෙකු තුවාල ලැබූ බව සදහන් කර ඇත.

1997 මැයි 1 - දිනමිණ

“යාපනයේ සෝදිසි මෙහෙයුම්වලදී විශාල අවි නොගසක් හමුවේ.” ශීර්ෂය සහිත වාර්තාවේ අවසන් පේදයේ වචනිකාවේ භාෂාභිකුලම් සහ යාපනයේ ගුරුනගර ජැටියට ත්‍රස්තවාදී බලප්‍රදේශවල වැසියන් 568 පැමිණි බව සදහන් කර ඇත.

1997 මැයි 30 - දිවයින.

“කොටින්ගේ බෝට්ටු 2ක් වනසන්” ශීර්ෂ යටතේ ඇති පුවතේ මැද පේදයක යාපනයේ වලිකාමම් ප්‍රදේශයේ 29 වැනිදා ක්ලෙමෝ බෝම්බයක් පිපිරීමෙන් ප්‍රදේශ වාසියෙක් මිය යාම සදහන් කර ඇත.

1997 මැයි 13 ලංකාදීප පත්‍රයේ ප්‍රධාන ප්‍රවෘත්තියේ ශීර්ෂ පාඨය “මොරවැව පොලීසියේ 16ක් කොටි ප්‍රහාරයේදී දිවි පුදුනි” ලෙසටද ඊට යටින් කුඩා අකුරින් “සාමාන්‍ය වැසියන් 6 දෙනෙකුත් මරාට” වශයෙන් සදහන්වෙයි. එවැනිනකින් ගමන්වන්නේ මේ වාර්තාවට අනුව පොලීසියේ මරණවලට වඩා සාමාන්‍ය වැසියන්ගේ මරණ අඩු වැදගත් කමක් ඇති බවයි.

	සිංහල පුවත්පත්	දෙමළ පුවත්පත්	ඉංග්‍රීසි පුවත්පත්
යුද්ධමය	78	52	36
වැසියන් පිළිබඳ	18	18	11
සරණාගතයින්	12	10	15
මානව හිමිකම්	03	16	04
අත් අඩංගුවට ගැනීම්	33	9	05
සාම සාකච්ඡා	14	7	00
සංවර්ධනය සම්බන්ධ	04	18	02
වෙනත්	86	17	20

මාර්තු, අප්‍රේල්, මැයි මාස තුනේ මුල් සමාන තුන තුළ උතුරු නැගෙනහිර අර්බුදය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික පුවත්පත්වල පළ වූ ප්‍රවෘත්තිවල අන්තර්ගත විෂයේ වර්ගීකරණයක්

භාවානිෂය කිරීම හා අතිශයෝක්තිය

සිංහල පුවත්වල බොහෝ විට යුද්ධය සම්බන්ධ ප්‍රවෘත්ති වාර්තා වන්නේ සිද්ධියේ ප්‍රවෘත්තිමය වටිනාකම සලකාගෙන නොව පාඨකයාගේ කුතුහලය ඇවිස්සීම හා හිතියක් ජනිත කිරීමේ අරමුණින් බව පෙනේ. නිදසුනක් ලෙස 1997 මාර්තු 18 **ලංකාදීප** පුවත්පතේ “**බෝමබ් විදින අභිරහස් ගිනි අවියක් නොර්වුඩ් මිනි වලකින් සොයාගනී**” ශීර්ෂ පාඨයෙන් යුත් පුවත්පතේ ප්‍රධාන ප්‍රවෘත්තියට සමාන ප්‍රවෘත්තියක් දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි පත්‍රවල නැත. එම වාර්තාවේ තව දුරටත් “**වතුකරයට කොටින් ගෙනා අවි සොයන්න මහ මෙහෙයුමක්**” යනුවෙන් සඳහන්වේ. එම ප්‍රදේශයේ වැසියන්ගේ තොරතුරු අනුව එවැනි සිද්ධියක් සිදුවූ බව දැනගන්නට නොලැබේ. මේ වාර්තාවේ “**අභිරහස්**” “**මෙහෙයුමක්**” වැනි වචන අතිශයෝක්තිය උද්දීපනය කිරීමට යොදාගෙන ඇත.

1997 මාර්තු 6 වැනිද **දිනමිණ** පුවත්පතේ “**සන්නද්ධ කල්ලියක් යාල වන උයනේදී සංචාරකයන් බස්සවා පිප් රිය පැහැර ගනී**” යන ශීර්ෂයෙන් ඇති ප්‍රවෘත්තිය එදින **දිවයින** පුවත් පතේ පළවන්නේ “**යාලට යලි කොටි පනිනි**” යන ශීර්ෂය සමගයි. නමුත් එම වාර්තාවේ එම සන්නද්ධ කල්ලිය එල්.ටී.ටී.ඊ සංවිධානයේ බව හඳුනා ගෙන නැත. එබැවින් මෙවැනි නොමගයවන සුළු ශීර්ෂ පාඨයකින් බලාපොරොත්තු වන්නේ මෙය කියවන පාඨකයාගේ මනසේ තුස්තවාදී ව්‍යාප්තිය පිළිබඳ අනවශ්‍ය බියක් ජනිත කරවීමටයි.

1997 මැයි 12 **දිනමිණ** පුවත්පතේ “**අභිරහස් ඉන්දිය ට්‍රෝලර් යාත්‍රාව ගිනිබත්වනතුරු නාවික හමුදා ප්‍රහාර**” යන ශීර්ෂ පාඨයෙන් හා 1997 මැයි 15 **ලංකාදීප** පුවත්පතේ “**හමුදාව ඕමන්හි නගරය අල්ලයි. කොටින්ගේ මහකාර්යාලයක් පොළොවට සමතලාවේ**” යන ශීර්ෂ පාඨවල යොදාගන්නා වචනවලින් යුද්ධයේ විනාශකාරී බව පිළිබඳ තෘප්තිමත් හැඟීමක් දීමට උත්සාහ කර ඇත.

ජනමාධ්‍යකරුවන් තම පුවතට අවධානය ලබා ගැනීමේ අරමුණින් හෝ ප්‍රතිවාදියා විනාශ කිරීම යන දර්ශනයෙන් යුධවාදී වින්තනය කුළුගැන්වෙන ආකාරයට පුවත් ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳව පහත සඳහන් ශීර්ෂපාඨ නිදසුන්වේ.

1997 අප්‍රේල් 4 - **ලංකාදීප**
 “**ත්‍රිමලේ කොටි කඳවුරු වැනසීමට රන්දන්න මෙහෙයුම ඇරඹේ**”

1997 අප්‍රේල් - **ලක්බිම**
 “**නැගෙනහිර කොටි මඩින්න රන්දන්න ඇරඹෙයි**”

1997 අප්‍රේල් 10 **දිවයින**
 “**මුලතිව් මුහුදේදී නාවික හමුදා කොටින්ගේ බෝට්ටු 40 වනසී**”

1997 මැයි 5 **ජනතා**
 “**වව්නියාවට කිට්ටු කළ කොටි හමුදා මට්ටු කරයි**”

1997 මැයි 18 - **සිළුමිණ**
 “**හැංගුණ කොටි නසන මහ මෙහෙයුම අද හට**”

1997 මැයි 18 රාවය
“මෙල්වෙඩ් කාලතුවක්කු ප්‍රහාර
මැද ජයසිකුරු පෙරමුණේ”

1997 මැයි 18 - යුක්තිය
“හමුදාවේ 20000 ශි ප්‍ර.වි.ව.ර
4000 ශි. නිරණාත්මක සටන
මානකුලම්වල”

යුධ පුවත් වාර්තාකරණයේ
පක්ෂග්‍රාහිතවය පෙනුම් කරන
තවත් අවස්ථාවක් වන්නේ
සටනකදී පුද්ගලයන්ගේ මියයාම්
ගැන කීමට වචන දෙකක් භාවිතා
කිරීමෙනි.

1997 මාර්තු 7 දිනමිණ
“මඩකලපුව වවිනියාව ගැටුමින්
කොටි මරණ 160 කට අධිකයි
හමුදාවේ 48ක් දිවි පුදුනි”

1997 මාර්තු 7 ලංකාදීප
“වවිනියාවේ මහ සටනේ හමුදාවේ
48ක් දිවි පුදුනි. කොටි 100 ක්
මැරුම්කනි”

1997 මැයි 16 - දිනමිණ
“ජය සිකුරු සේනාංක ප්‍රලයන්
කුලමට ප්‍රගාවෙහි කොටි 50ක්
මැරූ යුධ හමුදාවේ 18 දිවි
දෙනි”

ඉහත දැක්වූ ශිර්ෂ පාඨයන් අනුව
හමුදාවේ මරණ දිවි පිදීමක්
වශයෙන් දැක්වමින් යුද්ධයට
ආවැසීමක් කරන අතර අනෙක්
මිනිස් පිවිහ භානින් මැරුම් කැමක්
වශයෙන් දැක්වේ. ඇතැම් විට
කොතරම් පක්ෂග්‍රාහී වන්නේද
කියතොත් එල්.ටී.ටී.ඊ සාමෘපිකයන්
භාවිතාකරන වචනවලින්
ගිරිසනිකරණය කිරීමක් සිදු කරයි.

1997 මැයි 2 ලංකාදීප
“බෝම්බ ගහන්න හැදු කොටියා
මෙල්ලකර උගේ පිස්තෝලෙන්
වෙඩි තබා මරා දමයි.”

1997 මැයි 10 දිනමිණ
“ආහාර බෙදන තැනට වැසියන්

සමග රිංගු කොටියා
මැරුම්කයි”

ආබාධිත තරුණයෙකු සැකපිට
අත්අඩංගුවට ගැනීමේ සිද්ධියක්
ඔහුගේ ආබාධිත තත්වය පවා
ද්වේශ සහගත ආකාරයෙන් ප්‍රභූ
“සානනයට ඇවිත් සිටි පෝලියෝ
කොටියකු” අල්ලයි යන ශිර්ෂ
පාඨය සහිතව 1996 මැයි 13
ලංකාදීප පුවත්පතේ වාර්තා විය.
ත්‍රස්තවාදී කටයුතු සම්බන්ධයෙන්
සැකපිට අත්අඩංගුවට ගැනීමේදී
එම අත් අඩංගුවට ගන්නා අයගේ
ජාතිය සඳහන් කිරීම වාර්තාව
කියවන පාඨකයාගේ ත්‍රස්තවාදී
ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් ඇති ද්වේශය
එම ජන කොටසම කෙරෙහි යොමු
කිරීමට හේතුවේ.

1997 මාර්තු 18 ජනනා
“කොටගේනේ සෝදිසියෙන්
සැකපිට දුට්ඨ 213”

1997 අප්‍රේල් 5 දිවයින
“දුට්ඨ 300ක් අත්අඩංගුවට”

1997 අප්‍රේල් 15 ලංකාදීප
“නීති විරෝධී ලෙස දුට්ඨයන් රට
යැවීමේ සිද්ධිය”

ඉහත සඳහන් කළ ශිර්ෂ පාඨ
අභිවාර්යයෙන් ම ජාතිවාදී
චින්තනය වර්ධනය කෙරෙයි.
අන්‍ය ජාතිය පිළිබඳව සැකය හා
අවිශ්වාසය වර්ධනය කෙරෙයි.

ප්‍රවෘත්ති විකෘති කිරීම්

1977 මැයි 22 “ද අයිලන්ඩ්”
පුවත්පතේ 35 හැවිරිදි
කොනේස්වරි මුරුගේසුපිල්ලේ
පිරිසක් විසින් දුෂණය කොට මරා
දැමීම පිළිබඳ සිද්ධියක්
වාර්තාවෙයි. මැයි 24 වැනිද
පුවත්පතේ මේ සිද්ධිය වඩා
විස්තර සහිතව වාර්තාවෙයි.
පොලිස් නිලධාරීන් පිරිසක් මේ
අපරාධය සිදු කළ බවත් දුෂණ
කිරීමෙන් පසු සාක්ෂි නොමැති

වීමට ඇයගේ ලිංගේන්ද්‍රිය අසල
බෝම්බයක් පුපුරවා හැරීමත්
පිළිබඳ සඳහන්වේ. දෙමළ
පුවත්පත්වල වාර්තාවන්ගේ මේ
සිද්ධිය හා සමාන වන නමුත්
සිංහල පුවත්පත්වල මෙම සිද්ධිය
වාර්තා වන්නේ වෙනස්
ආකාරයටය.

1997 මැයි 19 ජනනා පුවත් පතේ
ඉතා කුඩා පුවතක් ලෙස “බෝම්බ
පිපිරි කතක් මරුව” ශිර්ෂ පාඨය
සහිතව “අම්පාර මධ්‍යම කදවුරේ
නිවසකදී බෝම්බ පිපිරීමකින්
කාන්තාවක් මිය ගොස් ඇත. මිය
ගොස් ඇත්තේ මුරුගේසු
යෝගේස්වරිය. මේ නිවස තුළට
බෝම්බයක් ගෙන ආවේ ඇයි දැයි
පොලිසිය පරීක්ෂණ පවත්වයි”
යන්න සම්පූර්ණ වාර්තාවයි.
මෙහිදී මෙම සිද්ධිය හා පොලිසිය
සම්බන්ධතාව වසන් කරමින් ස්ත්‍රී
දුෂණය පිළිබඳව සඳහන්
නොකරන අතර මේ නිවස තුළට
බෝම්බය ගෙන ආවේ ඇයිදැයි
යන්නෙන් එම නිවැසියන් ආයුධ හා
සම්බන්ධතාවය ලෙස පෙන්වීමට
උත්සාහ ගෙන ඇත.

මෙම සිද්ධිය 1997 මැයි 21 දිවයින
පුවත් පතේ වාර්තාව පහත වේ.

“සොහොන් බිමේදී කොටි
වෙඩි ප්‍රහාරය”

“අම්පාර මධ්‍යම කදවුරේ පොලිස්
ප්‍රදේශයට අයත් ජනපදයේ පොදු
සුසාන භූමියේ මුරුසංචාරක
සේවයේ යෙදී සිටි පොලිස් භට
පිරිසකට අලුයම ත්‍රස්තවාදීන්
එල්ල කළ ප්‍රහාරයක් මැඩ
පැවැත්වීමට පොලිසිය සමත්වෙයි.

මෙහිදී ඇතිවූ වෙඩි හුවමාරුවක දී
මධ්‍යම කදවුරේ රටබිම හල අසල
පදිංචි 35 හැවිරිදි සිවිල්ලා මවක්
වන එම්. ගුණේශ්වරී නැමැති
කාන්තාව මිය ගොස් ඇත.”
මෙහිදී මේ මරණය සම්බන්ධයෙන්
බෝම්බ පිපිරීම දෙපිරිසක් අතර

ද ලක්වු මේ
 වාර්තාවට අනුව
 වෙඩි තැබීම සිදුවූ
 විගසම
 කොමන්තුරෙයි
 හමුදා කදවුරින්
 වාරණයෙන්
 තොරව ඡෙල් වෙඩි
 එල්ල කර ඇති
 අතර වෙඩි
 තැබීමකද සිදුවී
 ඇත. වෙළඳ
 පොලේ සිටියවුන්
 බියවී සී සී කඩ
 ගොස් ඇති අතර
 වෙන්කලෙඩි මහා
 විද්‍යාලයේ සිසුන්
 මේ ප්‍රහාරය පැවැති
 පැය 2ක කාලය
 තුළ මේස හා පුටු
 අතර සැගවී සිට
 ඇත. ප්‍රහාරයේදී
 තුවාල ලැබුවන්
 අතර අවුරුදු 2ක
 ළමයෙකු වූ බව
 වාර්තාවේ. අනෙක්

සදහන් වේ. වෙන්කලෙඩි කුඩා
 යුධපීටියක් ලෙස වාර්තාකර,
 වික්‍රමයා කිරීමට උත්සාහ කර
 ඇති අතර භාරකික පාඨකයකුට
 මෙවැනි ප්‍රහාරයකද එල්.ටී.ටී.ඊ
 සාමාජිකයන්ගේ මරණයක් නොවීම
 සැක මතුවන හෙයින්
 ත්‍රස්තවාදීන්ට බරපතල හානි සිදුවී
 ඇතැයි විශ්වාස කරන බව
 අවසානයේ සදහන් කරයි.

රජයට අයත් **දිනමිණ** පුවත්පත්
 සාපේක්ෂව කුඩා වාර්තාවක
 “ටෙලෝ සාමාජික තනන් තුස්ත
 ප්‍රහාරයෙන් නයිති.” ශ්‍රීරූප පාඨය
 යටතේ එරාචුර් සමූහ වාර්තාකර,
 විසින් වාර්තා කර ඇත. එහිදී
 හමුදාව හා ත්‍රස්තවාදී අතර
 ගැටුමකදී තවත් සාමාන්‍ය
 වැසියෙකු මිය ගොස් ඇති බවත්
 සිද්ධිය අසල ගෙවල් 10කට හානි
 සිදුවූ බවත් මඩකලපු ක්‍රිකට්මල
 මාර්ගය වසා තිබුණු බවත්
 වාර්තාවට එකතුවේ. (ස්වාධීන
 නිරීක්ෂකයා විසින් මේවා
 ප්‍රතික්ෂේප කොට ඇත.)

සටනකදී වෙඩි වැදීමක් දක්වා
 වෙනස් කර ඇත. ඉංග්‍රීසි
 වාර්තාවලත් ඇති පදිංචි ස්ථානය
 වයස හා සිව් දරු මවක් ආදී
 විස්තර තිබියදීත් ප්‍රධානම සිද්ධිය
 විකෘති කර ඇත. වාර්තා දෙකේම
 ඇගේ නම පවා කෝතේශ්වරී
 මුරුගේසුපිල්ලේ සිට මුරුගේසු
 යෝගේස්වරී හා එම්. ගුණේස්වරී
 ලෙස වාර්තා කිරීමෙන් ප්‍රවෘත්තියේ
 අනන්‍යතාවට බලපෑමක් කර ඇත.

1997 මැයි 24 **තිනක්කරල්**
 පුවත්පතේ “දරුණු ඡෙල් ප්‍රහාර”
 ශ්‍රීරූපයෙන් පළවූ වෙංකලෙඩි
 වෙළඳපොලේදී 4 දෙනෙකු මිය ගොස්
 13 දෙනෙකු තුවාල ලැබීම ටෙලෝ
 සංවිධානය එරාචුර් ප්‍රාදේශීය සභා
 මන්ත්‍රී නාදනන තුවක්කු කරුවකු
 ඝාතනය කිරීමේ සිද්ධියට
 සමාන්තරව පළවිය. විකල්ප
 ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රයට ස්වාධීන
 නිරීක්ෂකයෙකුගේ සහාය කිරීමකට

ද්‍රවිඩ පුවත්පත්වල දී අඩු
 වැදගත්කමක් හා අඩු විස්තර
 සහිතව මෙය පළවී ඇති අතර
 ඉංග්‍රීසි පුවත්පත් අතුරින් මෙය
 වාර්තා වන්නේ “වික්-එන්ඩි
 එක්ස්ප්‍රස්” පත්‍රයේ කුඩා
 කොටසකිනි.

විශාල පරස්පරයක් සහිතව 1997
 මැයි 24 **ලංකාදීපයේ** මුල් පිටුවේ
 “ටෙලෝ ප්‍රාදේශීය සභා මන්ත්‍රී
 කොට් වෙඩි පහරින් මරු දැකි”
 ශ්‍රීරූප යටතේ වාර්තාකරුවන්
 තිදෙනෙකු නමින් මේ සිද්ධිය පසුව
 ත්‍රස්තවාදීන් හෝ හමුදාව ගැටුමේදී
 ත්‍රස්ත ප්‍රහාරයෙන් 4 දෙනෙකු
 මියගොස් 15 දෙනෙකු තුවාල ලැබූ
 බව සදහන්වේ. එම දෙදෙනා
 ළමයින් බවත් දෙදෙනෙකු
 වැඩිහිටියන් බවත් කියයි. ගැටුමේදී
 ටෙලෝ සංවිධානයේ දෙදෙනෙකුද
 යුධ හමුදා සෙබෙලෙකුද වැසියන්
 12 දෙනෙකුද තුවාල ලැබූ බවත්

මෙවැනි විකෘති කිරීම් හා
 තොරතුරු අඩු කිරීම් ඊතියක් මිස
 ව්‍යතිරේකයක් නොවේ. බොහෝ
 අවස්ථාවල සිදු කරන වෙනස්කම්
 නිසා එකම සිද්ධිය පිළිබඳ
 වාර්තාද යන්න හදුනා ගැනීමට
 පවා අපහසුවේ. ඒවා තොරතුරු
 ලැබීමේ අඩුවෙන් සිදුවූ
 අත්වැරදීම් ලෙස සැලකිය
 නොහැක.

යුධවාර්තාකරණයේදීත් අන්
 වාර්තාවලත් ඇතැම්විට පොදු
 ලක්ෂණය වන්නේ කාන්තාවන්
 පිළිබඳ සලකන ආකාරයයි. ඔවුන්
 ප්‍රදේශවාසීන් වුවත් ත්‍රස්තවාදීන්
 වුවත් ත්‍රස්තවාදය වැලැක්වීමේ
 නාමයෙන් එල්ලවන පුරුෂාධිපති
 ජනමාධ්‍යකරුවන්ගේ ද්වේශය
 දෙගුණ වන්නේ ඔවුන්ගේ
 ලිංගභේදය ද සලකාගෙනය. ■

இலங்கையில் பிரசுரிக்கப்படும் செய்திப் பத்திரிகைகளைக் கண்காணித்தல்

ஆங்கில மூலம் : கலாநிதி அர்ஜுன பராக்கிரம
தமிழ் மொழியொர்ப்பு : புஷ்பா சிவகுமாரன், எஸ். சிவகுருநாதன்

முன்னுரை

இடருக்கு வழிவகுக்கும் அரசியல் - கருத்தியல் சூழ்நிலையில், இலங்கையில் அர்த்தமுள்ள சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாயின், இயன்றளவு மிகப் பரந்துபட்ட பிரஜைகளின் பங்குபற்றலும் சுயபிரதிபலிப்பும் இன்றியமையாததாகும். வெகுஜனத்தொடர்பு சாதனங்களின் வழுவாமை தொடர்பாக கெடுபிடியான நியமங்களைப் பிரயோகிக்கவும், நடுநிலையைப் பேணுதலையும் மாத்திரம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களைக் கண்காணிப்பதற்கான செய்திட்டம் உருவாக்கப்படவோ அமுல்படுத்தப்படவோ இல்லை. அதே சமயம், பாரபட்சமான கண்டுபிடிப்புக்களை நாற் திசைக்கும் அறிவித்து பொது மக்களுக்கு அறிவூட்டி அவர்களை விழிப்புறச் செய்வதும், இக் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளில் பொது மக்களை ஈடுபடச் செய்வதும் எமது குறிக்கோளாகும். இறுதியில் வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டும். வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களின் காவல் நாய்களாகவும், சிங்கள - தமிழ் ஆங்கில பத்திரிகைகளுக்கிடையே கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்தும் பாத்திரத்தையும் பொதுமக்கள் ஏற்க வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும், இன்றைய இலங்கையில் முழு நிறைவான சிறந்த ஆட்சி முறை மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. தேசிய வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் பொது மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூறுவதும் இல்லை. இந் நடவடிக்கைகளில் பொதுமக்களின் பங்கேற்பும் கிடையாது. ஒரு சில வெகுஜனத் தொடர்பு சாதன காவல் நாய் ஸ்தாபனங்களும், பொது மக்கள் மீது அக்கறையுடைய ஒரு சில சிறு அமைப்புகளும் சிதறலாகத் தம்மால் இயன்றவரை தனிநபர் செய்திகள், சிறப்பு அறிக்கைகள் என்பன பற்றிக் கேள்வி எழுப்புகின்றன. ஆனால் இவ்விவாதங்கள் பொது மக்களின் காதுகளை எட்டுவது வெகு அபூர்வம். நாற்றிசையிலும் பரந்துபட்ட முறையில் தொடர்ச்சியாகவும் ஓர் ஒழுங்கு முறையிலும் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால், இலங்கையின் ஆட்சி அமைப்பில் பிரக்டை பூர்வமான உணர்வையோ விழிப்புணர்வையோ ஏற்படுத்த முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட அறிக்கை மிகத் தவறானது எனப் பொதுமக்களில் ஒரு பிரிவினர் உணர்ந்தாலும் மிகக் குறைந்த ஏமாற்றத்தை அனுபவிப்பதாயின் முழுச் சம்பவத்தையும் மறந்து விட வேண்டும் என்பதையே அவர்கள் அனுபவவாயிலாகக் கண்டுள்ளனர்.

இவ்விடர்ப்பாட்டு நிலையை சீராக்குவதாயின் தொடர்ச்சியான ஒழுங்குமுறையான கண்காணிப்பு இன்றியமையாதது. இதன் மூலம் பெறப்படும் கண்டுபிடிப்புக்கள் நாற்றிசையிலும் வியாபிக்கச் செய்வது அவசியம். இக் கண்டுபிடிப்புக்களை பொதுமக்கள் எளிதில் அணுகக் கூடிய முறையில் மும்மொழிகளிலும் அவற்றை வெளியிட்டு அவர்களின் பங்களிப்பைத் துல்லியமாக்க வேண்டும். பின்னைய ஒரு கட்டத்தில், பிரஜைகளுக்கு அக்கறையான விடயங்களில், பிரஜைகள் தொடர்பு சாதனங்களை கண்காணிக்கக்கூடிய வகையில் பிராந்தியப் பிரஜைகள் குழுக்கள் ஸ்தாபனப்படுத்தப்படும். இவை மூலம் மக்கள் வலுவூட்டப்படுவதோடு தொடர்பு சாதனங்கள் மக்களுக்கு பொறுப்புக் கூறும் நிலையை உருவாக்க முடியும்.

இத்துறையில் செய்யப்பட்ட ஏனைய வேலைகள் மிகக் குறைவாக இருப்பதால், நிலைமை மேலும், சகிக்க முடியாததாக இருக்கின்றது. 'நிலைமை அறிக்கை' என்ற மாதாந்த இதழை வெளியிடும் **இலங்கை தகவற் கண்காணிப்பாளன்** (Srilanka Information Monitor) என்பன போன்ற தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் உயர்ந்தோர் குழாத்திலும் நிறுவனங்களிலும் பரந்தளவில் வாசிக்கப்படும் பிரசுரங்களில் வெளிவரும் செய்திகள் உண்மையானவை என்பன போலவும் சித்தாந்த ரீதியானவை அல்ல என்பன போலவும் கருதப்படுகின்றன. உதாரணமாக, 1977, ஏப்ரல், மே **நிலைமை அறிக்கைகள்** வெகுசனத் தொடர்புக் கண்காணிப்பு இங்கு சுட்டிக் காட்டும் விடயங்களைப் பற்றிக்குறிப்பிட்டு எழுதுவதே இல்லை. வெறுமனே தலைப்புச் செய்திகளை ஆவணப்படுத்துவதிலேயே கவனஞ் செலுத்தி, தொகுப்போர், பெருமளவில் குறைக்கப்பட்ட விதத்தில் தெரிவுகளைச் செய்வதாலும் இத் தெரிவுகள், தெளிவாகவே சித்தாந்த ரீதியான தெரிவுகளைப் பிரதிபலிப்பதாலும் இவை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கவையாக இல்லை. உதாரணமாக, மே மாத **நிலைமை அறிக்கையில்** எம். கோணேஸ்வரியின் பாலியல் வன்முறை பற்றிய செய்தி எதுவுமே இல்லை. ஆனால், அது ஏறத்தாழ அதே நாளில் 'ஜெனரல் ரத்வத்த போர்க்களத்திற்கு விஜயம் செய்கிறார்' என்ற செய்தியைப் பிரசுரித்துள்ளது. அதில் பிரசுரிக்கப்பட்ட செய்திகள் பெருமளவில் **திஜலண்ட், த. டேலி நியூஸ்** பத்திரிகைகள் பிரசுரித்த, செய்திகளைச் சார்ந்தவையாக இருக்கின்றன. மே மாதத்தின் 31 நாட்களில், **தி ஜலண்ட், த. டேலி நியூஸ்** என்பவற்றில் மொத்தமாகப் பிரசுரமான

117 (அல்லது 76.9 % தலைப்புக்களுள் முன்னையதிலிருந்து 52 தலைப்புக்களும் பின்னையதிலிருந்து 3 தலைப்புக்களும் பிரசுரமாயின. சிங்களப் பத்திரிகையிலிருந்து எச் செய்திகளும் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. இம்மாதத்தைப் பற்றிய விபரக் கருத்துரையிலும் கூட, நிருபர்களின் செய்தி வழங்கும் தரம் பற்றியோ சித்தாந்தச் சார்புகள் பற்றியோ எவ்விதக் கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை. இதனால், வேண்டுமென்றும் கவனக்குறைவாகவும் தமிழர் பற்றிய பிழையான தகவல்களும் பால்நிலை சார் விடயங்கள் பற்றிய பிழையான தகவல்களும் வெளியாவதற்கு வழி செய்யும் தகவல்களும் மீள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

எனவே, செயற்றிட்டத்தின் முதலாவது கட்டத்தில், வெற்றிடமொன்றில் கட்டி எழுப்ப வேண்டிய நிலை, வள மட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றை எதிர்நோக்கி, மிகவும் ஐதாசுப் பரம்பாவண்ணமும் இயன்றளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் மூன்று மாதப் பகுப்பாய்விற்காக அச்ச ஊடகம் தெரிவு செய்யப்பட்டது. அம் முயற்சியின் முதல் விளைவே இப் பிரசுரம்.

பொதுவான முறையியல்

தேசிய ரீதியில் குறிப்பிட்டளவு விற்பனை கொண்ட எட்டு ஆங்கிலப்பத்திரிகைகள் (2 தினசரிகள், 6 வாரப்பத்திரிகைகள்), 10 சிங்களப் பத்திரிகைகள் (4 தினசரிகள், 6 வாரப்பத்திரிகைகள்), 7 தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் (3 தினசரிகள், 4 வாரப்பத்திரிகைகள்) 1997 மார்ச் முதல் மே வரையிலான மூன்று மாதங்களுக்கு இவ்வாய்வின் போது கண்காணிக்கப்பட்டன. ஒரே மொழியில் பிரசுரிக்கப்படும் பத்திரிகைகள் ஒப்பு நோக்கி ஆராயப்பட்டன. மும்மொழிகளிலும் வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடப்படும் பத்திரிகைச் செய்திகளின் உள்ளடக்கத்தின் மாறுபட்ட தன்மைகளும், வித்தியாசமான கருத்து நிலைகள், கண்ணோட்டங்கள், சுற்றிவளைத்துச் செய்திகளை வெளியிடும் பாணியும் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. எமது ஆய்வின் முதற்கட்டத்தில் இனப்பிரச்சினை - யுத்தம் தொடர்பான செய்திகள், பால்நிலை தொடர்பான செய்திகள் (Gender Related News) ஆகிய முக்கியமான இரண்டு விடயங்கள் ஆராயப்பட்டன. இவ்வாறாக இரு விடயங்களுக்கு மாத்திரம் நடவடிக்கைகளை மட்டுப்படுத்துவதும் வேறுபாடுகளையும், ஒருமைப் பாடுகளையும், நுட்ப வேறுபாட்டுடனும் - உணர்வு நுட்பத்துடனும் ஆய்வு செய்வது இலகு. ஒரே மொழியில் பிரசுரிக்கப்படும் பத்திரிகைகளும் வேற்று மொழிகள் மூலம் பிரசுரிக்கப்படும் பத்திரிகைகளும் இந்த அடிப்படையில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. இவ்விரு விடயங்கள் சர்வதேசப் பிரச்சினைகளினதும் இரு இயக்க மையங்களாகும். எனவே, சர்வதேச ரீதியான ஒப்பீட்டிற்கும் இது மிகவும் பயனுடையதாகும்.

இந்த ஆய்வில் உள்ளடக்கப்படும் புள்ளிவிபர - பேரண்டத் தரவுகளுக்கு மேலதிகமாக, சிங்கள - தமிழ், மொழிப் பத்திரிகைகளின் குறிப்பிட்ட நோக்குகள் பற்றியும் மேலதிகக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. ஆய்வுக்கு உட்பட்ட கால எல்லையுள் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் பால்நிலை பற்றி வெளியான பகுப்பாய்வுக் கட்டுரைகளும் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

கண்டுபிடிப்புகளின் பொழிப்பு

1. வித்தியாசமான உலகங்களில் வாழும் மாறுபட்ட உலகக் கண்ணோட்டங்களைக் கொண்ட தனிநபர்களுக்கு ஏற்ற வகையிலேயே இலங்கைப் பத்திரிகைகள் மும்மொழிகளில் மூன்று வகையான பத்திரிகைகளை வெளியிடுகின்றன. இலங்கை மிகச் சிறிய தீவாக அமைந்த போதிலும் இந்த மொழி ரீதியான குழுமங்களுக்கு இடையேயான வேற்றுமைகள் மென்மேலும் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளது. குறிப்பாகத் தமிழ் வாசகர்களுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் இடையேயான வித்தியாசம் விரிவடைகின்றது.

2. வடக்கு - கிழக்கு யுத்தம் தொடர்பான தகவல்களின் வித்தியாசங்களை பகுப்பாய்வு செய்து நோக்குமிடத்து இவ்வேறுபாடுகள் தற்செயலானவையோ அல்லது அறியாமை காரணமாகவோ இடம்பெறுபவை அல்ல. மாறாக ஆழமான கருத்தியல் வேறுபாடுகளின் பிரதிபலிப்பாகும். இனப்பிரச்சினைக்கு அர்த்தமுள்ள தீர்வினைக் கொண்டு வருவதாயின் யதார்த்த நிலை அம்பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். பரந்துபடக்கூறுவதாயின் வடக்கு - கிழக்கு யுத்தத்தைப் பேணி பாதுகாக்கும் வகையிலேயே சிங்கள - ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. வெகு அபூர்வமாக மாறான செய்திகள் வெளியிடப்பட்டாலும், விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான வெற்றியை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலேயே செய்திகள் வெளியிடப்படுகின்றன.

3. உலகம் பூராவும் நடைமுறையில் இடம் பெறும் வேருன்றிய, கணிப்புக்குட்படாத பாலியல் சம்பந்தப்பட்ட விழுமியங்களுக்கும் புதினப் பத்திரிகைகளில் பெண்கள் சித்தரிக்கப்படுவதற்கும் இடையில் வித்தியாசங்கள் அதிகமில்லை இது, வெளியிடப்பட்ட சாதனத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியிலும் அல்லது அச்சாதனத்தை யார் படிக்கவேண்டுமென்று உத்தேசிக்கப்படுகிறதோ அவர்களிலும் வேறு விதமான ஒரு பிரதிமையை ஏற்படுத்துகின்றது. தேவைப்படின, ஆங்கில வாராந்தப் பத்திரிகைகள் மட்டுமே மாற்றுப் பெண்ணிய நோக்கு வெளிப்பாட்டிற்கு இடம் கொடுக்கின்றன. ஆயினும், இவை இப்புதினப் பத்திரிகைகளில் இடம் பெறும் பிரதான நீரோட்டத்தை எவ்விதத்திலும் பிரதிபலிப்பதில்லை என்பதுடன், ஓரிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக மட்டுமே பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. பாலியல் வன்முறை

பலாத்காரம் அல்லது மகளிருக்கெதிரான வன் செயல்கள் என்பவற்றைப் பத்திரிகைகளில் செய்தியாக வெளியிடும் போது, இப்போக்கு, வேறெவற்றையும் விடத்தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

4. குடிமக்களாகவோ, போராளிகளாகவோ, எவராக இருந்தாலும் யுத்தத்தையும் அதன் கோரங்களையும் விபரிக்கையிலும் கூட, ஒரேயொரு பொதுமையான சிறப்பம்சம், பெண்களைப் பொதுவான முறையில் சித்திரிப்பதாகும், ஆயினும் தமிழ் மகளிருக்கெதிரான பாரதூரமான வன்செயல்கள், சிங்கள, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் பயங்கரவாதத் தடுப்பு நடவடிக்கை என்ற பெயரில் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இந்நாட்டின் சிறுபான்மை இனங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள், பெண்ணினத்துச் சமைகள் அனைத்துடனும், இத்தகைய இரட்டிப்புச் சமைகளையும் சுமக்க வேண்டியுள்ளது.

பொதுமக்கள் நோக்கு

மீளாய்வுக்குட்பட்ட மூன்று மாதங்களில், பொது மக்கள் சார்ந்த போருடன் தொடர்புற்ற பிரச்சினைகளை அணுகாமல் போரைப் பற்றி நேரடியாகக் கூறுவதே, ஆங்கில, சிங்களச் செய்தித்தாள்களின் வழமையான போக்காக

இருந்தது. அரசாங்க அறிக்கைகள் அல்லது கூற்றுக்களின் பிரசுரிப்புக்கள் மட்டுமே ஒரேயொரு விதிவிலக்காக இருந்தது. பொதுமக்கள் தொடர்பான விடயங்கள், அகதிகள், மனிதாபிமான பிரச்சினைகள், மனித உரிமை மீறல்கள் என்பன, பிரதானமாக “மாற்று” சிங்களப் பத்திரிகைகளான **யுக்திய, ராவய** - மேலும் அண்மைக் காலத்தில், ஆங்கில வாராந்தப் பத்திரிகையான **விக் என்ட் எக்ஸ்பிரெஸ்** என்பவற்றில் பிரசுரிக்கப்பட்டன. தமிழ் பேசும் வடக்கிலும் கிழக்கிலுமிருந்து பெறப்பட்ட பொதுமக்கள் பற்றிய செய்திகள் மிகக் குறைவாகவும் அருமையாகவும் இடம் பெற்றன. இது, எல்லைப்பிரதேசங்களில் வாழும் சிங்களம் பேசும் அயலவர்கள் தொடர்பாக உருப்பெற்ற பல கட்டுரைகளுக்கும் செய்திகளுக்கும் எதிர்மாறானதாகும். பல்வேறுபட்ட வகைகளுக்குள் அடங்கும் செய்திகளும். 1997, மார்ச் முதல் மே வரையான காலப்பகுதியில் இடம் பெற்ற செய்தி அறிக்கைகளின் ஒப்பீட்டளவிலான ஆய்வினை பின்வரும் அட்டவணை தருகின்றது. இது ஒவ்வொரு மாதத்திலும் முதல் வாரத்தில் இடம் பெற்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு மொழியில் பிரசுரிக்கப்படும் புதினத்தாள்களின் தொகை வித்தியாசம் என்பதனால், எண்ணிக்கைகளை

செய்தி வகை	சிங்கள செய்தித்தாள்கள்	தமிழ் செய்தித்தாள்கள்	ஆங்கில செய்தித்தாள்கள்
நேரடியான போர்ச்செய்திகள்	78	52	36
பொதுமக்கள் பற்றிய விடயங்கள் (இழப்புக்கள் உட்பட)	18	18	11
அகதிகள் பற்றிய விடயங்கள்	12	10	15
மனித உரிமைகள்	03	16	04
அபிவிருத்தி தொடர்பானவை	04	18	02
சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள்	14	07	00
கைதுகள் (போருடன் தொடர்பானவை)	33	09	05
ஏனையவை	86	17	20

அச்சொட்டாக ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு இது தடையாக அமைகின்றது. எனினும், தமிழ் பிரசுரங்களே ஆகக் குறைந்த அளவில் வெளிவருகின்ற போதிலும், தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் இடம் பெற்ற அபிவிருத்தி தொடர்பான செய்திகளும் மனித உரிமைகள் பற்றிய செய்திகளும் மிகப் பெருமளவினவாக இருப்பதுடன், சார்பளவில், குடியியல் விடயங்கள் பற்றிய செய்திகளும் அதிகமாகவே இருக்கின்றன. பொதுவாகப் பார்த்தால், போரே, சிங்கள செய்திகளை ஆக்கிரமித்து நிற்கின்றன. இங்கும் கூட இராணுவ அம்சங்களும் சிங்களக் குடியியல் அம்சங்களும் பிரதானமாக இடம் பெறுகின்றன. தமிழர்களைக் கைது செய்தல் தொடர்பான அளவிறந்த செய்திகள், தமிழர்கள் எல்லோரும் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களே என்ற அறிவுப் பிறழ்ச்சியை வளர்க்கும் தன்மையைக் கொண்டனவாக அமைந்துள்ளன.

சித்தாந்தமும் போர் பற்றி விரிவாக எழுதாதலும் ("வெற்றி பெறப் போவது பற்றிய மகிழ்ச்சிகரமான உணர்வு")

ஒன்றுடனொன்று தொடர்பற்ற இரண்டு தொகுதித் தொடர்ச்சியற்ற போக்குகள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை ஒன்றாக எடுத்தால், போர் பற்றிய முதன்மையான புலனுணர்வுகள் பிரதான நீரோட்டமாகிய சிங்களச் சமுதாயத்தின் கண்களினூடாக பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. இதைப் பரப்புவதற்குக் குறைந்தளவு இடமே இருந்தாலும் கூட, தமிழ்ப் போக்கும், திறனாய்வற்ற தேசியத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது. வெளிப்படையாகவும் உள்ளார்ந்த விதத்திலும் அமைந்த சிங்களத் தலைமை பற்றிப் பிரதித் தாக்கம் புரிவதாகவும் அது அமைந்திருக்கின்றது. வலியுறுத்தல் அவசியப்படும் செய்திகளும் உதாரணங்களும்.

1. அதே எழுத்தாளர், ஒரு செய்தி தொடர்பாகக் குறிக்கப்பட்ட வாசகர்களுக்குப் பொருந்தும் வகையில் வித்தியாசமான அழுத்தங்களை (சில சமயங்களில் வேறுபட்ட "உண்மை"களை) வழங்குவார்.

2. ஆங்கில, சிங்கள, தமிழ்ச் செய்தித்தாள்களின் சாரங்களைப் பரவலாக எடுத்துப் பார்த்தால், வேறுபாடுகளைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

2.0 போரை ஒரு வெற்றிக் கதையாக எழுதாதல்

எந்த வொரு மோதலின் போதும் சிங்கள, ஆங்கில செய்தித் தாள்கள், எண்களைக் கொண்ட விளையாட்டு ஒன்றை விளையாடுகின்றன என்று பல பகுப்பாய்வாளர்கள் அவதானித்துள்ளனர். ஏனெனில், இராணுவ, அரசியல் படி நிலைகளை விபரிக்கும் போது, தமிழீழ

விடுதலைப்புலிகளின் தரப்பில் இறந்த வீரர்கள், அல்லது காயப்பட்ட வீரர்களை விட அதிக தொகையினர் இராணுவத்தரப்பில் இறந்தனர் அல்லது காயப்பட்டனர் என்று ஒத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இதனால், எண்ணிக்கைகள் தாறுமாறாகச் சிதைக்கப்படுகின்றன, நம்பகத் தன்மை தகர்ந்துவிடுகின்றது. பத்திற்கு ஒன்று என்ற வகையிலும் மேலாக இராணுவத்தின் தொகை தமிழீழப் புலிகளின் தொகையை மிஞ்சிவிடுகின்றது என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். அப்படியிருந்தும், கடந்த மூன்று மாதங்களில் இடம் பெற்ற ஒவ்வொரு மோதலிலும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கேற்பட்ட இழப்பே அதிகம் என்றே பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. குறிப்பிடப்படும் தொகைகள் பத்திரிகைக்குப் பத்திரிகை வித்தியாசப்படுகின்றன. செய்தியில், தொகைகள் குறிப்பிடப்படாத சந்தர்ப்பங்களில், "புலிகளின் தரப்பில் இழப்பு அதிகம்" என்ற ஒரு பொதுவான கூற்று எப்பொழுதுமே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும். இதைப்பொறுத்த மட்டில், சிங்களப் பத்திரிகைகள், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை விட மோசமாக இருக்கின்றன. அதே ஆசிரியர், அதே சம்பவம் பற்றி வித்தியாசமான கருத்துரைகளை அதே நாளில் அதே நிறுவனத்தின் ஆங்கில, சிங்களப் பிரசுரங்களுக்காக எழுதும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு! எனினும், இது ஒரு புதிய விஷயமல்ல. பெரும்பான்மையினரின், போர் பற்றிய உள்ளுணர்வுகளை உருவாக்குவதற்குப் பல ஆண்டுகளாக இது உதவிவந்துள்ளது. உதாரணமாக, 1993 நவ. 12 ஆந்திகதி 'தி ஐலண்ட்' பத்திரிகையில் பிரதான கட்டுரையை எழுதிய 'நார்மன் பலிஹவர்தன்,' முந்திய தினத்தில், பூநகரிலும், நாகதேவன்துறையிலும் குறைந்தது 200 இராணுவ, கடற்படை ஆளணியினர் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் கொல்லப்பட்டனர் என்று குறிப்பிட்டார். எனினும், அதே நாள் 'திவயின்' பத்திரிகையில், மூன்று முகாம்களிலும் (சங்குப்பிட்டி உட்பட) மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலில் 180 பேர் இறந்தனர் என்று 'பலிஹவர்தன்' எழுதுகிறார். வேறுபாடு, தொகைகள் பற்றியது மட்டுமல்ல: இரண்டு பத்திரிகைகளுக்கும்மான செய்திகளின் தொனி இரண்டு பேறுபட்ட வாசகர்களுக்கு எழுதப்பட்டது போன்று அமைந்துள்ளது. ஆங்கிலச் செய்தி, மிக எச்சரிக்கையுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சிங்களச் செய்தி, ஊகங்கள் நிறைந்ததும் 'உத்தியோக பூர்வமற்ற வட்டாரங்களைக் குறிப்பிடுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. மீளாய்விற்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட காலப்பகுதியில் இதை ஒத்த ஒப்பீடுகளைச் செய்யலாம்.

பாரிய இராணுவத் தாக்குதல்கள் நடக்கும் காலங்களில், இத்தகைய போக்கை மிக அதிகமாகக் காணலாம். ஜூன் 24 ஆந் திகதி 'தி ஐலண்ட்' இராணுவம் புளியங்குளத்தைக் கைப்பற்றியது என்ற பிரதான செய்தியைக் கொண்டுள்ளது. இது, ஜயசிக்குருவின் மற்றொரு வெற்றியைக்

கொண்டாவதற்காக அமைந்துள்ளது. இச்செய்தியின் கீழ் வன்னி பிரதம புலி கொல்லப்பட்டார் என்ற தலைப்பில் சிறிய செய்தி பிரசுரமாகியுள்ளது. இவ்வாறு அடுத்தடுத்து வைத்தல், அண்மைய மோதலின் நேரடி விளைவாகவே தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர்களுள் ஒருவர் இறந்தார் என்ற கருத்தையே உட்கிடையாகக் கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவு. விழிப்புணர்வுள்ள வாசகர் ஒருவர் மட்டுமே இதிலுள்ள திருக்குறளுக்கு வாதத்தை தெளிவாக உணர்வார்: இச்செய்தி, ஜூன் 7 இல் (17 நாட்களுக்கு முன்) வெளியிடப்பட்ட, பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய அறிக்கையைக் குறிப்பிடுகின்றது. இது, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னர், பெப்ரவரி 25 ஆந் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் பெற்ற ஒரு கொலையை விபரிக்கின்றது! இதை, இந்த நேரத்தில் சேர்த்துக் கொண்டமைக்கான ஒரே ஒரு நியாயம், இராணுவத் தாக்குதலின் வெற்றியைப் பரப்புதலாகும், உண்மையில், அவர் இறந்த தருணத்தில், அவர், வன்னிப் பிரதேசத்தின் தமிழீழ விடுதலை புலிகளின் ஒரு தலைவராக இருக்கவில்லை. எனினும், இச்சூழ்ச்சி வெற்றி பெற்றுள்ளது. ஏனெனில், பட்டப்படிப்பிற்கு ஆங்கிலத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் ஏறத்தாழ 25 பல்கலைக்கழக மாணவர்களை, இந்த இரண்டு செய்திகளையும் கவனமாக வாசிக்கும்படி கூறிய பின்னரும் அவர்களுள் ஒருவரேனும் திகதிகளிலுள்ள முரண்பாட்டையோ அடுத்தடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்ததிலுள்ள புதுமையையோ அவதானிக்க வில்லை.

2.1 குறிப்பிட்ட ஒரு தினத்தில் வித்தியாசமாக பிரசுரிக்கப்படும் செய்திகள்

உதாரணமாக மார்ச் 18 ஆந் திகதி 'லங்காத்தீப்' என்ற பத்திரிகையில், நோர்வுட்டிலுள்ள ஒரு சுடுகாட்டில் குண்டுகளை வெளிவிடும் ஓர் இரகசியக் கருவி என்ற தலைப்பில் ஒரு விவரணம் இடம் பெற்றது. இதை ஒத்த செய்தி எதுவும் ஆங்கில அல்லது தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் இடம் பெறவில்லை. நோர்வுட்டில் வாழும் தமிழ்ச் சமுதாயம் இத்தகையதொரு சம்பவத்தைப் பற்றி அறிந்திருக்கவே இல்லை. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால், பெருந் தோட்டங்களுக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ள ஆயுதங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, நுவரேலிய பொலீஸ் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையை மேற்கொண்டுள்ளது என்று இச்செய்தி மேலும் குறிப்பிடுகின்றது. பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பின்வரும் பகுதி, (மிகைப்படுத்தப்பட்ட) அவசர தேவை, (மிக மோசமான விதத்தில்) இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருத்தல் என்ற அடிப்படைகளில் அமைந்த இம்முழுச் செய்தியினதும் தொனியைக் கச்சிதமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இங்கு தேவைக்கு மேற்பட்ட அழுத்தத்தின் மூலம் முழுத் தாக்கமும் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது.

“தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த போர்ப்

பயிற்சி பெற்ற ஆண்களும் பெண்களும் நோர்வுட் பகுதிகளிலும், தொப்பி தோட்ட (ஹட்டன்) பகுதிகளிலும் இரகசியமான மாறுவேடங்களில் நடமாடுகிறார்கள் (நான் வலியுறுத்துவது) என்று தாம் செய்திகளைப் பெற்றிருப்பதாகத் தகவலறிந்த பொலீஸ் வட்டாரங்கள் கூறுகின்றன.”

இரகசியமான மாறுவேடத்தில் (மாறு வேடங்கள் எப்பொழுதாவது வேறு விதமாக அமையுமா?) இப்பிரதேசங்களில் அலைந்து திரியும் (இரவில் கள்வரைப் போல் மறைவாகவோ அல்லது ஒரு 'சர்க்கனில்' உள்ளது போல் வெளிப்படையாகவா?) இராணுவப் பயிற்சி பெற்ற தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் பற்றிய இப்படம், அறிவுப் பிறழ்ச்சிக்கும் முறையான விதத்தில் தொல்லை கொடுப்பதற்கும் வழி வகுக்கும் என்பதைத் தவிர, நகைப்புக்கிடமானதாகும்.

இப்போர்க்கருவி கத்தோலிக்க இடுகாடொன்றில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகத் தலைப்புச் செய்தியிலும் செய்தியின் உள்ளடக்கத்திலும் வலியுறுத்துவதன் மூலம், 'திவயின்' பத்திரிகை, இச்செய்திக்கு மேலும் ஒரு திரிபைக் கொடுத்துள்ளது. சிங்கள பௌத்த வாசகர்களையே இது இலக்காகக் கொண்டுள்ளது என்பது இவ்வலியுறுத்தலின் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. இவ்வாயுதம் ஏ.கே 47 ஐப் “பெரிதும் ஒத்துள்ளது” என்றும் கூறப்படுகின்றது!

ஒரு பெயரோ உற்பத்தியாளரோ குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது மர்மாகும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு இரகசியமானதொரு வழங்குநர் உண்டு. அல்லது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தமது சொந்தத் தன்னியக்கத் துப்பாக்கிகளை உருவாக்குகின்றனரா என்ற உட்கிடையை குறிப்பிடுவது போல் இருக்கின்றது.

2.2 குறிப்பிட்ட தொரு கால எல்லையில் பிரசுரிக்கப்படும் முரண்பாடான செய்திகள்

குறிப்பிட்ட தொரு கால எல்லையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆங்கில, சிங்கள, தமிழ் செய்தித்தாள்கள் பற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பகுப்பாய்வு குழப்பத்தைத் தரும் விளைவுகளையே ஏற்படுத்தின. கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கால எல்லையில், தமிழ்ப் பத்திரிகையில் இடம் பெற்ற பிரதான தலைப்புச் செய்திகளில் எதுவும் ஏனைய மொழிப் பத்திரிகைகளின் முதற் பக்கத்திலேனும் இடம் பெறவில்லை! பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், தமிழ்ப் பத்திரிகையில் இடம் பெற்ற பிரதான தலைப்புச் செய்தி ஆங்கில, சிங்களத் திசைகள் எதிலும் இடம் பெறவே இல்லை மேலும், ஆங்கில, சிங்களப் பத்திரிகைகளில் இடம்பெற முன் பக்கத் தலைப்புச் செய்திகள் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் இடம் பெறவில்லை மேலே (2.1) இல்

திகதி	தமிழ் மொழிச் செய்தித்தாள்கள்	சிங்கள மொழிச் செய்தித்தாள்கள்	ஆங்கில மொழிச் செய்தித்தாள்கள்	கருத்துரைகள்
மே 8, 1997	யாழ்ப்பாத்திலிருந்து இராணுவம் வெளியேறியமை, அகதிகள் விவகாரங்கள் உட்பட 10 செய்திகள்	அகதிகள் வள்ளம் கைப்பற்றப்பட்டமை உட்பட 02 செய்திகள்	மனிதாபிமானச் சட்டம் பற்றிய ஐ சி ஆர் சி அறிக்கை உட்பட 03 செய்திகள்	தமிழ், சிங்கள, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுக்கிடையில் பொதுவான செய்திகள் எதுவும் இல்லை.
மே 9, 1997	04 அகதிகள் விகாரங்கள் உட்பட 09 செய்திகள்	எதுவும் இல்லை	தளபதி ரத்வத்தையின் கூற்று உட்பட 02 செய்திகள்	மேலே உள்ளதே
மே 10, 1997	குடிமக்கள் விகாரங்கள், வவுனியா பாடசாலைகளில் இராணுவம் புகுந்தமை உட்பட 21 செய்திகள்	ஆயுதங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டமை தமிழ் ஈழ விடுதலைப் பலிகளிடமிருந்து அகதிகள் தப்பிச் சென்றமை உட்பட 07 செய்திகள்	எதுவும் இல்லை	மேலே உள்ளதே
மே 11, 1997	648 இளைஞர்கள் காணாமல் போனமை புளியங்குளத்தில் குடிமக்கள் கொல்லப்பட்டமை உட்பட 15 செய்திகள்	யாழ்ப்பாணத்தில் முகாங்கள் அகற்றப்பட்டமை, தமிழ் ஈழ விடுதலைப் பலிகள், மொரவாவித் தாக்குதல் உட்பட 15 செய்திகள்	02 செய்திகள்	மேலே உள்ளதே
மே 12, 1997	மொறவாவி, ஜயசிக்குரு, குடிமக்கள் விவகாரங்கள் உட்பட 10 செய்திகள்	ஒரு கூட்டுத் செய்திகள் தொகுப்பு உட்பட 06 செய்திகள்	ஜயசிக்குரு ஆரம்பம் உட்பட 06 செய்திகள்	ஒரு சம்பவம் பொதுவானது ஆனால், விபரங்கள் வேறுபடுகின்றன. ஜயசிக்குரு செய்தி மூன்றிலும் இடம் பெற்றுள்ளது
மே 13, 1997	மொரவாவித்தாக்குதல் உட்பட 06 செய்திகள்	தமிழ் ஈழ விடுதலைப் பலிகளின் மொரவாவித் தாக்குதல் உட்பட 02 செய்திகள்	இராணுவத்தை விட்டு அகன்ற ஒருவர் பற்றிய ஒரு செய்தி	மொறவாவித் தாக்குதலும் ஜயசிக்குருவும் பொதுவானவை
மே 14, 1997	துருப்புக்கள் வவுனியாவிலிருந்து முன்னேறுவதற்குப் போர்வையாக மாங்குளப் பிரதேசத்தில் நடத்தப்பட்ட ஷெல் தாக்குதலும் குண்டுத் தாக்குதலும் குண்டு வீச்சும், பாலாவியில் 30 இளைஞர்கள் கைது 05 தமிழ் குடிமக்கள் விவகாரங்கள் உட்பட 15 செய்திகள்	ஜயசிக்குரு ஆரம்பம் மொரவாவி (சிங்கள) குடிமக்கள் கருத்துரைகள், வீரனின் மரணச் சடங்கு உட்பட 07 செய்திகள்	மிட்வீக் மிராலிருந்து 04 செய்திகள் உட்பட 06 செய்திகள்	மேலே உள்ளதே
வாரத்திற்கான வாராந்த/ மொத்தங்கள்	86 செய்திகள்	39 செய்திகள்	20 செய்திகள்	பாரிய முன் தாக்குதல்களும் தாக்குதல்களுமே 3 மொழி ஊடகங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன

குறிப்பிட்ட சம்பவத்தில் இடம் பெற்ற போர் காரணங்கள் வெளிப்படை என்பதையும் கூறிக்கொள்ள வேண்டும். உண்மையில், சிங்கள - ஆங்கிலச் செய்தித் தாள்களின் தொனியும் குவி மையமும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலிருந்து பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. வட பகுதியில் வாழும் தமிழ் மக்கள் பற்றிய ஆதங்கங்களுக்கு சிங்கள - ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் உண்மையில் இடமில்லை. அதே போல, தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் இப்பகுதிகளில் அரசாங்கத்தின் இராணுவ "வெற்றிக் கதை"களை எடுத்துரைப்பதில்லை.

கயதணிக்கையும் சித்தாந்த ரீதியாக துணியப்பட்ட செய்தி வழங்கலும் என்ற இச்செயன்முறையில், கவனத்திற் கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு காரணி என்னவெனில் பரபரப்பையும் அறிவுப் பிறழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்துவதை உறுதிப்படுத்தும் பரபரப்பூட்டும் பயங்கரவாதச் செய்திகளின் பொருட்டு, குடியியல் உரிமைகள் பிரச்சினைகளினதும். மனித உரிமைகள் பிரச்சினைகளினதும் மதிப்பைக் குறைத்தலாகும். உதாரணமாக, 1997 மார்ச் 9 ஆந் திகதி ஸண்டே டைம்ஸின் நகர்ப்பதிப்பின், இரண்டாம் பக்கத்தில், "யாழ்ப்பாணத்தில் காணாமல் போதல் தொடர்கின்றது" என்ற தலைப்பில் செய்தி வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அதில், இராணுவத்தின் கட்டுக்காப்பிலிருந்த 6000 தமிழ் இளைஞர்கள் காணாமற் போய் விட்டார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. எனினும், வியப்பதீர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதும் முக்கியமானதுமான இச் செய்தி, (கொழும்பிலுள்ள சர்வதேச சமுதாயமும் செல்வாக்கு மிக்க கொள்கை இயற்றுவோரும் வாசிக்கும்) பிந்திய நகர்ப்பதிப்பில் அகற்றப்பட்டு, பதிலாக, 'யாள கடத்தல்: முன்னய அதிகாரி குற்றப்புலனாய்வுப் பகுதியினரால் சித்திரவதை' என்ற தலைப்பைக்கொண்ட செய்தியால் நிரப்பப்பட்டது. இது முன்னர், இரண்டு உல்லாசப் பயணிகளை ஏற்றிச் சென்ற ஜீப் கடத்தப்பட்டது பற்றிய புலனாய்வைப் பற்றிய பரபரப்பூட்டும் ஒரு செய்தியாகும்.

மும்மொழிப் பத்திரிகைகளையும் உள்ளடக்கி, 1997 மே 8 ம் திகதி முதல் மே 14 ஆந் திகதி வரையான ஒரு வாரத்தில் இடம்பெற்ற வடக்கு - கிழக்குப் போருடன் சம்பந்தப்பட்ட செய்திகளைக் கவனத்திற் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட பின்வரும் அட்டவணை, இவ்வேறுபாடுகள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு, எவ்வளவு ஆழத்திற்கு இடம் பெறுகின்றன என்பதைத் திடுக்கிடும் விதத்தில் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

3. குறிப்பிட்ட இதழ்களை உள்ளடக்கியது.

3.1 மத்திய முகமும் கற்பழிப்பும் கொலையும்

மே மாதம் 22 அந் திகதி, 'தி ஐலண்ட்' பத்திரிகை, "திருமணமான பெண்ணை பொலீஸ் கற்பழித்துக் கொன்றனர்?" என்ற விசித்திரமான தலைப்பில் கீழ் "35 இச்செய்தி பிரசுரிக்கப்பட்டமையும், அரசாங்கத்துக்குச்

வயதான கோணேஸ்வரி முருகேசுபிள்ளை என்ற பெண் அம்பாறையில் ஒரு கும்பலினால் கற்பழிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார்" என்று செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதிலுள்ள வினாக்கள் குறி, அப்பெண்ணின் சமூக நிலை பற்றி, அதாவது விவாகமானவரா? விவாகமாகாதவரா? என்பது பற்றிச் சந்தேகம் எழுப்புவது போல் அமைந்துள்ளது. இதற்கும், இக்கோரமான கொலைக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. மே மாதம் 24 ஆந் திகதி த வீக் என்ட் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை இதே சம்பவத்தை "கும்பல் கற்பழிப்பின் பின் பயங்கரமான கொலை" என்று வர்ணிக்கின்றது. முன்னையதை விட விரிவான இச்செய்தியில், இதில் பங்கு பற்றிய பொலீஸ் ஆளணி, "கற்பழிப்பைத் தொடர்ந்து, அவரது ஜனன உறுப்பில் கைக்குண்டொன்றை வைத்து வெடிக்கச் செய்தனர். கற்பழிக்கப்பட்டதற்கான எது வித ஆதாரங்களையும் அகற்றுவதற்காகவே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது என்று நம்பப்படுகின்றது." என்று கூறுகின்றது. ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுள் போர்ச் செய்திகளை அதிக அளவில் பிரசுரிக்கும் த வீக் என்ட் எக்ஸ்பிரஸ் வெளியிட்ட விபரங்களை ஒத்த விபரங்களையே தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டுள்ளன. இச்சம்பவம் தொடர்பாகச் செய்தி வெளியிட்ட ஒரே சிங்களப் பத்திரிகை, மே, 19 ஆந் திகதி "ஜனதா" வாகும். இச்செய்தி எவரையும் திகைக்க வைப்பதாக அமைந்திருப்பதால். இச்செய்தி முற்றாகத் தரப்படுகின்றது.

குண்டு வெடிப்பில் பெண் மரணம்

- தீப்பால் சமரசேகர -

அம்பாறையில் மத்திய முகாமிற்கருகில் ஒரு வீட்டில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்பில் ஒரு பெண் மரணமெய்தினார். இறந்த பெண் முருகேசு யோகேஸ்வரி இந்த வீட்டிற்குக் குண்டு ஏன் கொண்டுவரப்பட்டது? (கென் ஆவே) என்பது பற்றி பொலீசார் விசாரணை செய்கிறார்கள்.

எனவே மிக அருவருக்கத்தக்க கற்பழிப்பு, கொலை என்ற இக்கொடும் இப்பெண் கொண்டிருக்கக்கூடிய பயங்கரவாதிகளுடான தொடர்பு (முற்றிலும் பொய்யான புனைவு) பற்றிய கவலையாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் மேலாக, இச்செய்தியின் தொனியுடன், பயன் படுத்தப்பட்டுள்ள 'கென் ஆவே' என்ற சிங்களப் பிரயோகம், வெளி ஆட்களை அன்றி, அவ்வீட்டில் வாழ்வோரைக் குறிப்பாக சுட்டிச் சிக்க வைக்கும் தோரணையில் அமைந்துள்ளது. மேலும் யோகேஸ்வரியின் கணவர், பொலீசிற்குச் செய்த முறையீடு பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. செய்தியை அறிவித்தவரின் பெயரைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம், செய்திக்கு மேலும் நம்பகத்தன்மை வழங்கப்படுகின்றது. இன வாதத்திற்குப் பெயர் பெற்ற ஒரு பத்திரிகை அல்லாத ஒரு பத்திரிகையில் இச்செய்தி பிரசுரிக்கப்பட்டமையும், அரசாங்கத்துக்குச்

சொந்தமான, அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை ஆதரிக்கும் ஏரிக்கரைப் பத்திரிகைகளுள் ஒன்றான பத்திரிகையில் இச்செய்தி வந்தமையும் முரண்பாட்டை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

ஜனதா, இனவாதமற்ற பத்திரிகை போல் பாசாங்கு செய்கின்றது. எனினும் இத்தகைய பாசாங்கேதுமின்றி, திவயின், சம்பவங்களைத் தான் நினைத்தவாறு புனைந்துள்ளது. இவற்றிற்கு எந்தவோர் உண்மை ஆதாரங்களும் இல்லை. மே, 21 இல் 2 ஆம் பக்கத்தில் இச்சம்பவம் - உண்மையை சரி பார்ப்பதற்கு போதியளவு நேரம் இருந்தபோதிலும்-பின்வருமாறு விபரிக்கப்புகின்றது.

மயானத்தில் புலிகள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம்

அம்பாறை மத்திய முகாம்பொலீஸ் பிரிவில் 11 ஆம் கொலனியிலுள்ள பொது மயானத்தில் காவல் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு பொலீஸ் அணி, 18 ஆந் திகதி அதிகாலை இடம் பெற்ற பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதலை முறியடிப்பதில் வெற்றி பெற்றனர்.

இத்தருணத்தில் இடம் பெற்ற துப்பாக்கிச் சண்டையில் அகப்பட்ட மத்திய முகாமின் வெளிநாட்டு மதுபானக் கடைக்கருகில் வாழ்ந்த, நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தயாரான, 35 வயது நிரம்பிய எம்.குணேஸ்வரி உயிரிழந்தார்.

இறந்த பெண்ணைப் பற்றிய விபரங்களே, இனங்கான முடியாத அளவிற்குச் சிதைக்கப்பட்டிருந்த சம்பவம் "அதே" சம்பவம் தான் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. உண்மையை மறைப்பதில், அதிகார நலன் கருதுவோர் (அம்பாறையில்) இக்கதையை புனைந்தனர் என்று கருதப்படலாம். அத்தகைய ஆதாரங்களை நம்புதல், சரிபார்ப்பதற்கு நம்பகமான முறைமை ஒன்று இல்லாமை என்பன, இது போன்ற கேலிக்குரிய போலி நடிப்புக்களுக்கு எதிர் காலத்தில் வழி வகுக்கும். கோணேஸ்வரியின் இறப்பு, 25 இற்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் குழுக்களினால் ஒருங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்ட போதிலும் சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் இக்குழுக்களினால் விபரமாக, இப்பத்திரிகைகளுக்கு செய்தி, கொடுக்கப்பட்ட பின்னரும் கூட இப்பத்திரிகைகளுள் எதுவும் திருத்தம் ஒன்றை (அல்லது ஒரு புதிய அறிக்கை) பிரசுரிக்க வேண்டியது தரும் என்று கருதாமை இவர்களுடைய நேர்மையின்மைக்குத் தெளிவான ஒரு உதாரணமாகும்.

3.2 மாவடி வோம்புச்சம்பவம் 1997 ஏப்ரல் 5,

அதிகார நலன் கருதி, உண்மைகளைத் திரித்துரைக்கும் இராணுவ ஆதாரங்களில் தனி நம்பிக்கை வைப்பதன் விளைவாக ஏற்படும் சிதைப்பிற்கு இது ஒரு சிறந்த

உதாரணமாகும். 1997 ஏப்ரலில் 7 ஆந் திகதியன்று பிரதான நீரோட்டஅச்சு ஊடகத்தில் இடம் பெற்ற ஒரு செய்தி, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மாவடிவேம்பில் (உதாரணமாக, அத்திகதியிட்ட தி ஐலண்டைப் பார்க்கவும்) ஏப்ரல் 5 ஆந் திகதி ஒரு பயங்கரவாதி கொல்லப்பட்டதாகக் கூறியது. இதற்கு மாற்றாக இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், பங்கு பற்றல் ரீதியான காண்காணிப்புத் தேவை என்பதைக் காட்டுவதற்கு இது ஒரு ஜனனலாக அமைகின்றது. (போரில் இழப்புக்கள், இராணுவ வெற்றிகளைப் பற்றிய கருத்துரைகள்) போன்ற செய்திகளே பிரசுரிக்கப்படுகின்றன என்றும், இராணுவப் பேச்சாளர்களைத் தவிர்ந்த வேறெந்தவோர் ஆதாரத்தையும் நாடுவதில்லை என்பதையும், அதனால் செய்தி திருத்தமுறாததாக இருக்கின்றது என்பதையும் பாரம்பரியப் பகுப்பாய்வு எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கும் விஷயங்கள் தெரியும். சம்பவத்தைக் கண்ணால் கண்டவர்களின்படி, இராணுவத்தினர் கட ஆரம்பித்ததைத் தொடர்ந்து இரண்டு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் ஓடத் தலைப்பட்டதும் அதன் அயலில் நின்ற ஓர் இளைஞர் சூடுபட்டுக் காயமடைந்தார். அவர் தன் வீட்டிற்கு தவழ்ந்து சென்றபோது இராணுவவீரர்கள் அவரைத் தொடர்ந்து சென்று கொன்றார்கள். அவ்வாலிபர் நிலத்தில் வீழ்ந்து கிடந்தார். (இவர் பத்து நாட்களுக்கு முன்னரே விவாகம் செய்தார்.) பழியிலிருந்து தம்மை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக, இராணுவத்தினர் சாட்சியங்களை உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

3.3 செங்கலடிச் சம்பவம் 1997, மே 23.

மே மாதம் 24ஆம் திகதிக்கு முன் தினம், செங்கலடியில் நான்கு குடி மக்கள் மாண்டதையும் 13 பேர் காயமுற்றதையும் குறிப்பிட்டு, மே மாதம் 24 ஆந் திகதி "தினக்குரல்" "கடுமையான ஷெல் தாக்குதல்" என்ற தலைப்புச் செய்தியுடன் ஒரு செய்தி வெளி வந்தது. இந் நிகழ்ச்சி, செங்கலடிச் சந்தையில் "அடையாளத் தெரியாத துப்பாக்கி நபர்களினால், ஏறாஜூர் பிரதேசச் சபை உறுப்பினர்களின் கொலையின் பின் விளைவு என்றும் அச் செய்தி கூறியது. இச் செய்தியின் படி (அச்சம்பவத்தை நேரடியாகக் கண்ட தனிப்பட்ட சாட்சியங்களின் உரைகளினால், மாற்றுக் கொள்கை நிலையத்தினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது), துப்பாக்கிச் சூட்டு நிகழ்ச்சியை உடனடியாகத் தொடர்ந்து, நாலா பக்கமும் தொடர்ச்சியான ஷெல் வீச்சு, கொம்மாந்துறை இராணுவ முகாமிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து கண்மூடித்தனமான, பாரபட்சமற்ற விதத்தில் துப்பாக்கி வெடிகள் தீர்க்கப்பட்டன. பெரும்பதற்றத்திற்குட்பட்ட குடிமக்கள், தாம் வாங்கிய பொருட்கள் யாவும் சந்தையில் அங்குமிங்கும்

சிதற நாலாபுறமும் சிதறி ஓடினர். கொடிய, அர்த்தமற்ற இவ்வழிவு இடம் பெற்ற இரண்டு மணி நேரமும், அருகிலிருந்த செங்கலடி மகா வித்தியாலய மாணவர்கள், தத்தமது மேசைகளின் கீழ் குப்புறப் படுத்திருந்தனர். சந்தையில் மரக்கறி வியாபாரி ஒருவரும் தேங்காய்க் கடைச் சொந்தக்காரர் ஒருவரும் ஷெல்/துப்பாக்கிச் சூட்டினால் இறந்தனர். பாரதாரமான காயங்களுடன் மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டவர்களுள் இரண்டு வயதுக் குழந்தை ஒன்றும் அடங்கும் என்று அச் செய்தி தொடர்ந்து கூறியது. குறைந்த முக்கியத்துவத்துடனும் குறைவான விபரங்களுடனும் இச் செய்தி ஏனைய தமிழ் தினசரிகளான "தினகரனிலும்" "வீரகேசரியிலும்" பிரசுரமாயின. "செங்கலடிச் சந்தையில் இரத்தக்களரி" என்ற தலைப்பில், குறுகிய ஒரு செய்தியை த வீக் எண்ட் எக்ஸ்பிரஸ் வெளியிட்டதுடன், 'டெலோ' உறுப்பினர்கள் தாக்கப்பட்ட போது, அவர்கள் "தமது நாளாந்த இறுப்புக்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்ற மேலதிகத் தகவலையும் அது வழங்கியது. அவர்களுடைய நிருபரின்படி, இராணுவம், "தாந்தோன்றித்தனமாக கட ஆரம்பித்தது." வேறு எந்தவோர் ஆங்கிலப் பத்திரிகையும் இச் செய்தியை வெளியிடவில்லை.

இதற்கெதிர்மாறாக, மே, 24 ஆந் திகதி ஜனதா, "'டெலோ' பிரதேச சபை உறுப்பினர் புலிகளால் கடப்பட்டு மரணம்" என்ற முன் பக்கத் தலைப்புச் செய்தியை வெளியிட்டது. இச் செய்தியை வழங்கியதாக ஒன்றல்ல, மூன்று நிருபர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. இச் செய்தியின் படி, (குறு, சம்பவத்தை நேரடியாகக் கண்ட தனிப்பட்ட சாட்சியங்களின் விபரிப்புக்களுக்கு முரணானதும் உள்ளடக்கத்தில் முரண்பாடானதும்), துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவத்தின் பின்னர், "இராணுவத்தினருக்கும் பயங்கரவாதிகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட கடுமையான மோதலின்போது, பயங்கரவாதிகளின் கடுந் தாக்குதலுக்கு மத்தியில் குடிமக்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டனர். இராணுவத்தின் தகவல் படி (இதை நாம் அழுத்த விரும்புகிறோம்). நான்கு பேர் இறந்தனர். 15பேர் காயத்திற்குள்ளாகினர். இறந்தவர்களுள், இருவர் பிள்ளைகளென்றும் இருவர் 'டெலோ' உறுப்பினர் என்றும் ஒருவர் இராணுவ வீரரென்றும் 12 பேர் குடிமக்கள் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் பொலிசிடமிருந்து பெற்ற தகவல் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. செங்கலடிச் சந்தையில் நடந்ததொரு சிறிய போர் பற்றிய தெளிவான ஒரு படம் வாசகர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. கொலையின் பின்னர், பயங்கரவாதிகள் தப்பியோட முற்பட்டனர். இத் தருணத்தில், "செங்கலடி இராணுவ முகாமைச் சேர்ந்த சில வீரர்கள் விரைவாகச் செயற்பட்டதால், பயங்கரவாதிகள் பலமான தாக்குதல்களுக்குட்பட்டனர். இதனால் சண்டை மூண்டது." இப்பேற்பட்ட இராணுவ வீரர்கள் செயற்படுகையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எவ்விதச் சேதமும்

ஏற்படவில்லையா என்று பகுத்தாராயும் மனப்பாங்கு கொண்ட வாசகர் சிலர் ஐயுறுவகொள்ளக்கூடும். எனவே, பயங்கரவாதிகள் சம்பவம் நிகழ்ந்த இடத்திலிருந்து ஓடிவிட்டபோதிலும் இராணுவத்தினரின் தாக்குதல் களினால், அவர்கள், பெரும் குழப்பத்துக்குள்ளாகினர் என்று இறுதிப் பந்தி ஒவ்வொருவருக்கும் உறுதி அளிக்கின்றது.

"பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதலில் மூன்று 'டெலோ' உறுப்பினர்கள் மரணம்" என்ற தலைப்பில், அரசாங்கப் பத்திரிகையான தினமின குறுகிய ஒரு செய்தியை வெளியிட்டது. இது, ஏறாலூர் குழுவைச் சார்ந்த நிருபரினால் எழுதப்பட்டது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இராணுவத்தினருக்குமிடையில் நடந்த மோதலில் ஒரு குடிமகன் இறந்ததாக இச் செய்தி மேலும் கூறுகின்றது. அக்கம் பக்கத்திலிருந்து "ஏறத்தாழ பத்து வீடுகளுக்கு" சேதங்கள் ஏற்பட்டது பற்றியும் தாக்குதலின் பயனாக, "மட்டக்களப்பு - திருகோணமலை வீதி" மூன்று மணி நேரம் வரை மூடப்பட்டது பற்றியும் விபரித்துச் செய்தி முடிக்கப்படுகின்றது.

இத்தகைய உருத்திரிபுகளும் தவறான தகவல்களும் வழமையாகும். புறநடையல்ல. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே செய்தி, பெருமளவில் மாறுபட்டு பிரசுரிக்கப்படுவதனால், ஏறத்தாழ இனங்காண முடியாமற்போய் விடுகின்றது. எனவே, அரைகுறைத் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதனால், தெரியாத்தனமாக நடந்த தவறுகள் என்று இவற்றை வகைப்படுத்த முடியாது. இவை, சம்பந்தப்பட்ட செய்தித் தாள்களின் சித்தாந்தக் கருத்து வலயத்தினுள் வருவதால், திட்ப நுட்பத்தில் எவ்வித கவனமும் செலுத்தாது, உள்ளடக்க முரண்பாடுகளையும் கவனியாது. இச் செய்திகள் இவ்விதமாக உருவாக்கப்படுகின்றன. உயர் மட்டக் கொள்கைத் தீர்மானங்களும் இனவாதத்திற்கெதிரான கூற்றுக்களும் இருந்த போதிலும் இந் நாளாந்தச் செய்திகளும் விவரணங்களுமே நாகரிக வாழ்வினதும் வடகிழக்கில் கௌரவத்தினதும் (ஏனைய நாடுகளினெல்லாம் வாழும் தமிழர்களிடையேயும்) நிலையைத் தரம் குறைக்கின்றது. இதனால், சமூகங்களுக்கிடையேயான பிளவுகள் நீக்கப்படாமலிருக்கின்றன. கருக்கமாகக் கூறினால், இச் செய்திகள், அரசாங்கத்தின் நம்பகமற்ற தன்மையை அம்பலப்படுத்துகின்றன. இதனால் இவை அரசாங்கத்தின் ஓங்கிய சொல் வீச்சுக்கள் தாக்கமற்றவையாவதுடன் தவறான எண்ணங்களையும் தோற்றுவிக்கின்றன.

இலங்கையின் தமிழ் செய்தித்தாள்களில் தேசிய இனநெருக்கடி குறித்த செய்திகள் ஒரு கண்ணோட்டம்.

-பொ. பிரபாகரன்

இலங்கையில் வெளியிடப்படும் தேசிய பத்திரிகைகளில் மூன்றிலொரு பங்கானவை தமிழ் செய்தித்தாள்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் மூன்று தினசரிகள், பத்துக்கும் மேற்பட்ட வார இதழ்கள், வாரவெளியீடுகள், ஒரு இருவார இதழ், இரண்டு இரு மாத இதழ்கள் என்பன அடங்குகின்றன. இவை தவிர அரசியல் கட்சிகளினதும், தொழிற்சங்கங்களினதும், தொண்டர் ஸ்தாபனங்களதும், பிரத்தியேகமான தமிழ் செய்தித்தாள்கள், செய்திக்கடிதங்கள் என்பனவும் காணப்படுகின்றன. இப்பத்திரிகைகளில் அரசியல், பொருளாதாரம், சர்வதேச விவகாரங்கள், செய்திக்கட்டுரைகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், நூல் அறிமுகங்கள், சினிமாச் செய்திகள், சிறுவர் பகுதி, மகளிர் பகுதி, விளம்பரங்கள், மதவழிபாடுகள், கட்சி, தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள், அன்றாட செய்திகள் என்பன குறித்து பல்வேறுபட்ட கருப்பொருள்களை மையமாகக் கொண்டு செய்திகள் தகவல்கள் வெளியிடப்படுகின்ற போதிலும் நாட்டின் இன்றைய இனநெருக்கடியும் ஆதன் தாக்கங்களும் எவ்வாறு இச் செய்திகளில் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இவற்றின் மூலம் பரப்பப்படும் திரட்டப்படும் கருத்து என்ன? பல்வேறு தேசிய இனங்கள் வாழும் இந்நாட்டில் யுத்தம் காரணமாக வடகிழக்கு முஸ்லிம் மலையக தமிழின மக்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகின்றன என்பதனை மேலோட்டமாக நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

செய்திக்கான ஆதாரம்.

வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல் என்பன தேசிய தமிழ் தினசரிகளாகும். அரச நிறுவனமான லேக்ஹவுஸ் நிறுவனம் வெளியிடும் தினகரனில் செய்திகளும், படங்களும் அரசின் குரலாகவே எதிரொலிக்கின்றன. அதேவேளை தனியார் துறை நிறுவனங்களால் வெளியிடப்படும் வீரகேசரி, தினக்குரல் (6.4.97 முதல் வெளிவரும் பத்திரிகை) முதலிய செய்திப்பத்திரிகைகள் தமிழ் கட்சி வட்டாரங்கள், தமிழர் தாயகப் பிரதேசம், தமிழர்சார்பு குழுக்கள், அரசாங்கம் என்பனவற்றின் செய்திகளை, முன்வைப்பனவாகவுள்ளன. சிலவேளைகளில் யுத்தம், பொதுமக்கள் மீதான வன்முறை அகதிகள் பிரச்சினை, அரச படைகளால் மேற்கொள்ளப்படும் பாலியல் வன்முறைகள் என்பன தொடர்பில் கிட்டத்தட்ட சமாந்தரமான செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. எனினும் தினகரன் படைகளின் நடவடிக்கைத் தலைமை அலுவலகம், (JOC) படை தரப்பு வட்டாரம், அரச அதிகாரிகளின் தகவல்கள் என்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு பெரும்பாலான செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. அதேவேளை, வீரகேசரி தினகரன் என்பன சொந்த நிருபர்களையும், நம்பத்தகுந்த வட்டாரங்களையும், செய்தி முகவர்களையும், பொதுமக்களின் தகவல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பெரும்பாலான செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. தினசரிகளில் தினகரன் வாரநாட்களில் அதிகளவு அரச விளம்பரங்களை தாங்கிவரும் அதேவேளை ஏனைய செய்தித்தாள்கள் அதிக பக்கங்களை செய்திகளால் நிரப்புகின்றன.

தலைப்புச் செய்திகள்.

தலைப்புச் செய்திகளில் (தினசரிகளில்) நடவடிக்கைத் தலைமை அலுவலகம் கொடுக்கின்ற செய்தியை மையமாகக் கொண்டு வரும் செய்திகள் ஒரேவகையானவையாக இருக்கின்ற அதேவேளை, தினகரன் அரச செய்தியை மட்டுமே பிரதிபலிக்கின்றது. வீரகேசரி, தினக்குரல் என்பன நிருபர்களதும், நம்பத்தகுந்த வட்டாரங்களதும் மக்களதும் தகவல்களையும் பிரசுரிக்கின்றன. சிலவேளை இவை வெளியிடும் புள்ளி விபரங்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணானவையாகவும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக 24.5.97 தினசரிகளில் செங்கலடியில் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்பட்ட செய்தி தினக்குரலில் தலைப்புச் செய்தியாகவும், வீரகேசரியில் தலைப்பு செய்திக்கு அண்மித்த (இடதுபுற மேல்மூலை) செய்தியாகவும் வெளிவர, தினகரனில் அது பிறிதொரு இடத்தில் இடம்பெறுகிறது.

தினக்குரல் (24.5.97) செங்கலடியில் பிரதேச சபை உறுப்பினர் சுட்டுக் கொலை கடும் ஷெல் தாக்குதலில் 4 குடிமக்கள் பலி 13 பேர் காயம் என செய்தி வெளியிட்டது.

தினகரன் பத்திரிகை (24.5.97) "பிரதேச சபை உறுப்பினர் சுட்டுக் கொலை, செங்கலடிச் சந்தையில் புலி - படை மோதல் மூன்று பொதுமக்கள் பலி, 12 பேர் காயம்" எனச் செய்தி வெளியிடுகின்றது.

வீரகேசரி பத்திரிகை (24.5.97) "செங்கலடியில் டெலோ உறுப்பினர் கொலை. இராணுவ ஷெல் வீச்சில் 3 பொதுமக்கள் பலி 12 பேர் மட்டு - ஏறாஜர் ஆஸ்பத்திரிகளில் அனுமதி." என செய்தி வெளியிட்டுள்ளது.

இச்செய்திகள் அனைத்தையும் படிக்கும் ஒருவருக்கு நடந்தது என்ன? உண்மையில் எத்தனை பொதுமக்கள் பலியாகினர்? எத்தனைபேர் காயப்பட்டனர்? யாரால் இச்சேதம் ஏற்பட்டது என்பதில் குழப்பமே ஏற்படும்.

ஐயசிக்குறு இராணுவ நடவடிக்கையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உணவு அனுப்புமாறு கோர வவனியா வர முயன்ற கிளிநொச்சி அரசு அதிபர் தில்லை நடராஜா படையினரால் அனுமதி மறுக்கப்பட்டு மடுச்சந்தியில் இருந்து திருப்பி அனுப்பப்பட்ட செய்தி 21.5.97 தினக்குரல் பத்திரிகையில் மட்டுமே தலைப்புச் செய்தியாக இடம் பெற்றுள்ளது.

தினகரன் (21.5.97) யுத்தம் ஆரம்பித்து ஒரு வாரம் பூர்த்தியானதை தலைப்புச் செய்தியாக வெளியிட்டுள்ளது. இச்செய்தியில் புலிகளும், இராணுவமும் வெளியிடும் முரண்பாடான புள்ளிவிபரங்களையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

16.5.97 வெளியான தமிழ்த்தினசரிகளில் தினகரன் ஓமந்தையை இராணுவம் பலப்படுத்துவதாக தலைப்புச் செய்தி வெளியிட, வீரகேசரியும், தினக்குரலும், குருவிக்குளத்தில் இராணுவம் புலிகளுடன் கடும் சண்டையிடுவதாக செய்தி வெளியிட்டுள்ளன.

பதப்பிரயோகம்

தேசிய தமிழ் தினசரிகளில் தினகரன் பயங்கரவாதிகள், புலிகள் என்ற பதங்களையும், வீரகேசரியும், தினக்குரலும் புலிகள், போராளிகள் என்ற பதங்களையும் பயன்படுத்துகின்றன. தமிழ் இளைஞர்கள் கைது செய்யப்படும்போது வாலிபர் கைது, இளைஞர் கைது, புலிசந்தேக நபர் கைது என்ற பதங்களையும் பாலியல் வன்முறைகளை கற்பழிப்பு என்ற பதத்தாலும் பலாத்காரம் என்ற பதத்தாலும் தமிழ் பத்திரிகைகள் அழைக்கின்றன.

வறுமை, சிறுவர் மரணம்.

15.5.97 வீரகேசரி பத்திரிகை வன்னி மோதல் காரணமாக நெடுங்கேணியில் மேற்கொண்ட விமானத்தாக்குதலில் 2 வயது, 5 வயது, 6 வயது சிறு பிள்ளைகள் மரணமானமை குறித்த செய்தியை வெளியிட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு வெள்ளாவெளி, ஆணை கட்டிய வெளியில் வறுமைநாங்க முடியாமல் தாய்கந்தையா மேகராணி (26) தனது இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் நஞ்சைப் பருக்கிவிட்டு, தானும் நஞ்சருந்தி தற்கொலை செய்து கொண்ட செய்தியை வெளியிட்டுள்ளது.

பாலியல் வன்முறைகள்.

பாலியல் வன்முறைகள் தொடர்பான செய்திகளை மூன்று தேசிய தினசரிகளும் வெளியிடுகின்றன. ஆனால் அவற்றின் பின்னணி தார்ப்பரியம் குறித்து அவை போதிய அக்கறை காட்டுவதில்லை.

அகதிகள் பிரச்சினை . உணவு நெருக்கடி

அகதிகள் பிரச்சினைதொடர்பாகவும், உணவு நெருக்கடி தொடர்பாகவும் வெளிவரும் செய்திகளில் அரசு கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தினகரனைவிட வீரகேசரியும், தினக்குரலும் அதிக செய்திகளை வெளியிடுகின்றன. அத்தோடு செய்திக் கட்டுரைகளையும் இவை தொடர்பில் (வீரகேசரி 2ம் பக்கம்) தினக்குரல் (6 ம் பக்கம்) வெளியிடுகின்றன. தினகரன் இவை தொடர்பிலான அரசு கட்டளைகளை அழுத்தம் கொடுத்து வெளியிடுகின்றது.

ஆசிரியர் பீடக் கருத்து.

மூன்று தமிழ் தினசரிகளும் முரணான ஆசிரியர் கருத்துரையை வழங்குகின்றன. அவற்றுக்கேயுரிய முரண்பாடுகளும், தனித்தன்மையும் அவற்றில் பிரதிபலிக்கின்றன.

வார இதழ்கள்.

வார இதழ்களில் பெரும்பாலும் வீரகேசரி வாரவெளியீடு தினக்குரல் வாரவெளியீடு, தினகரன் வார மஞ்சரி

என்பனவற்றில், தினகரன் மட்டுமே பெரும்பாலும் பயன்மிகு கட்டுரைகளையும், தகவல்களையும் வெளியிடுகின்றது. ஆனால் அண்மைக்காலமாக தினக்குரலின் வருகைக்குப் பின்னர் வீரகேசரியும், தினக்குரலும், போட்டி போட்டுக் கொண்டு முதல் 8 பக்கங்களை போர், அகதிகள் அவலம், நேர்காணல்கள் போன்ற பயன்மிக்க விடயங்களுக்கு ஒதுங்கியுள்ளன.

தினமுரசு, மித்திரன், ஜனனி, நவமணி, சூடாமணி, சங்கமம் என்பனவற்றில் நீண்ட செய்திக் கட்டுரைகளும் அரசியல் விமர்சனங்களும், பொழுதுபோக்கு அம்சங்களும் இடம் பெறுகின்றன. அவை சார்ந்த குழுக்களினதும், அமைப்பினதும் கருத்துக்களை அவை பெரும்பாலும் பிரதிபலிக்கின்றன.

தமிழில் இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறை வெளிவரும் மாற்றுப்பத்திரிகையான சரிநிகர் பெரிதும் தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பானதும், தேசிய இனங்கள் தொடர்பானதும், கலை, இலக்கியம் பால் தொடர்பானதுமான ஆய்வுகள் ஆக்கங்கள், விவாதங்கள் என்பவற்றை பிரசுரித்து வருகின்றது. பல தடவைகள் அதன் இரட்டை நிலை அம்பலமாகியுள்ளமையும் அது சகல தேசிய இனங்களையும், போர் செய்யும் தரப்புக்கள் தொடர்பிலும் மாற்றுக்கருத்து என்ற கோதாவில் முன்பின் முரணான செய்திகளை வெளியிடுகின்றது.

தினக்குரல் அதிக கவர்ச்சிகரமான விற்பனையுள்ள வார இதழாகத் திகழ்கின்றது. இதன் தொடர் கட்டுரைகள், அரசியல், பத்திகள் என்பன நடுநிலைமையும், ஆய்வுத் தன்மையும் கொண்டவையாக திகழ்கின்றன. அதன் சரிபாதி பக்கங்களை யுத்தம், இனப்பிரச்சினை தொடர்பான செய்திகளுக்கே செலவிடுகின்றது.

முடிவுரை.

இவ்வாறான தேசிய தமிழ் செய்தித்தாள்கள் பல இருந்த போதிலும், அவற்றில் தினசரிகள் இனப்பிரச்சினை, இனப்பிரச்சினை தீர்வு முயற்சிகள், அது தொடர்பான, அரசு, எதிர்தரப்பு வாதங்கள் தமிழ் கட்சிகளின் குரல், புலிகளின் செய்திகள் சர்வதேச நிலைப்பாடுகள், வட-கிழக்கு முஸ்லிம், மலையக மக்கள் யுத்தத்தில் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்பவற்றை வெளியிட்டு வருகின்றன. இவற்றில் அரசு கட்டுப்பாட்டில் இருப்பனவற்றைவிட சுயாதீனமான பத்திரிகைகளும், வெளியீடுகளும் அதிகளவுக்கு தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பெரும்பாலும், அம்பலத்துக்கு கொண்டு வருகின்றன.

முரண்பாடுகளும், குளறுபடிகளும் நிலவிய போதும் தமிழ் மக்களின் குரலாக தமிழ் தினசரிகள் ஓரளவுக்கு செயற்படுகின்றன எனலாம்?

புலிகளின் 40 வளர்ச்சி
முக்கிய முகாம்கள் நிர்மூலம்
ராதுகாப்புப் படை வட்டாரங்கள் தகவல்

despite stiff resistance
"Invasikuru" com-
advan-
of the security forces is
reported

கொலை "உயிர்" கொடு

Negligence led to sexual assault
CI Rajapakse and OIC (Crimes), IP Wiler
They are to be
next Monday.
Investigation

Woman fined
Rs 1,500 for
shouting in Court

Terrorists pound
Weli Oya villages

20000
பொருள்கள்
பொருள்கள்

சுயமாயாசாத்திரம் சாயசாசு சாயசாசு
சுயமாயாசாத்திரம் சாயசாசு சாயசாசு
சுயமாயாசாத்திரம் சாயசாசு சாயசாசு

Carpenter's
wife elopes
PAMUNUGAMA: A

15 அபரஹி
சுயமாயாசாத்திரம் சாயசாசு சாயசாசு